

Cre : Anh Thu Nguyen, admin group Fb :

<https://www.facebook.com/groups/athuw>

<https://www.tiktok.com/@thuanhnguyen798>

Gr FB Tinh Hoa Văn Thư: **Tổng hợp những dẫn chứng NLXH hay, độc đáo, sáng tạo của 30 ngày thi.**

NGÀY 2

(Chủ đề AI, trí tuệ nhân tạo, công nghệ)

TOP 1:

+ Ngọc Hà

Ngày 2: $20+23+20+30=93/100$ (BD)

Ưu điểm: d/c mới trong cách diễn đạt, sáng tạo trong cách khai thác vấn đề, làm bật được nd tư tưởng. Bài p.tích có chiều sâu, có bài học nhận thức (tốt).

Điểm sáng tạo cho tôi đa điểm (30đ)

*Nhiều người biết chuyện Jeff Bezos từng bỏ một công việc ổn định ở phố Wall để thành lập Amazon nhưng ít ai biết rằng, ông bắt đầu làm việc tại cửa hàng McDonald's khi mới 16 tuổi với công việc hằng ngày là lật bánh mì kẹp thịt trong lò nướng. Có một tuổi thơ khốn khó và từng làm việc lật bánh mì tại cửa hàng McDonald's ở Miami, Jeff Bezos khiến nhiều người “sốc” vì một quyết định liều lĩnh. Khi có một công việc ổn định ở phố Wall nhưng lại bỏ nó để lập ra Amazon và bán sách trên internet.

=> Phân tích dẫn chứng: Trong bài thơ “khát Vọng” của nhà thơ Đặng Hồng Thiệp có viết:

“Làm sao mà ai biết

Mình đã bắt đầu từ quả trứng nào đây

Sao không thử một lần vỗ cánh tung bay?”

Chúng ta được sinh ra là những Homo Sapiens - “người tinh khôn”, là sự kết tinh tuyệt diệu qua hàng ngàn năm của vũ trụ, là trái ngon cuối cùng của trái đất nhưng mỗi người vẫn luôn là một bản thể riêng biệt. Vậy làm sao để phân biệt được tôi và bạn khác nhau ở điểm nào? Đó chính là mỗi người phải học cách “vỗ cánh tung bay” như câu chuyện của người giàu nhất hành tinh - Jeff Bezos. Từ một chàng trai nghèo chỉ làm việc lật bánh mì tại cửa hàng McDonald’s đã trở thành tỷ phú thế giới dựa vào tinh thần ham học hỏi và giác quan nhạy bén trước thời cuộc, ông đã thiết kế ra một website mua sắm online “Amazon” với món hàng đầu tiên là sách, chính nhờ sự tiện lợi của mạng lưới công nghệ đã trở thành bộ phận giúp Jeff Bezos thành công thu được doanh số “khủng” qua nền tảng trực tuyến. Đây cũng là bước ngoặt lớn mở ra kỷ nguyên mới của nhân loại đồng thời khai sinh ngành “thương mại điện tử”. Thế nhưng niềm đam mê sáng tạo của vị tỷ phú không dừng ở đó, nếu không tiếp tục đổi mới tư duy thì “Amazon” sớm muộn cũng trở nên lỗi thời. Vì vậy, ông đã dùng toàn bộ số tiền lãi để phát minh ra những thế hệ website với công năng khác nhau như “Amazon Prime video” hay “amazon service”... Chính nhờ sự quyết định sáng suốt không chỉ góp phần thúc đẩy sự phát triển của khoa học công nghệ, mà còn nâng cao chất lượng tiện nghi trong cuộc sống nhân loại. Qua đó, tôi hiểu được rằng thành công không chỉ đến bằng những may mắn mà chỉ đạt được khi chúng ta đã bị nhấn chìm trong biển cả mồ hôi và nước mắt, rằng chỉ khi con người không ngừng đổi mới tư duy, luôn cố gắng nắm bắt thời cuộc thì mới có thể đạt được vinh quang trong sự nghiệp. Trước sự phát triển vượt bậc của trí tuệ nhân tạo, với tư cách là thế hệ thanh niên mang trên vai sứ mệnh đưa đất nước Việt Nam “sánh vai với các cường quốc năm châu”, tôi sẽ luôn cố gắng học tập, tiếp thu các tri thức về nền tảng khoa học công nghệ đồng thời thử sức với các lĩnh vực khác nhau. Chỉ có thế, tâm hồn và thể chất của tôi mới ngày càng hoàn thiện và tiến hóa trước dòng chảy thời đại.

=> Áp dụng cho bài: Thành công đến từ nỗ lực, đổi mới tư duy, sự phát triển của thời đại công nghệ thông tin và kỷ nguyên số,...

TOP 2:

+ Phạm Thu

MD

Dữ liệu hay, mới mẻ và phân tích mạch lạc, sâu sắc

Phân suy ra vấn đề có thể bổ sung thêm: sức mạnh/ứng dụng của các thành tựu khoa học kỹ thuật hiện đại đối với đời sống con người...

$20 + 30 + 20 + 20 = 90/100$

*Trong một thế giới mà công nghệ đang dần trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống, Neuralink, một dự án mà Elon Musk đã khởi xướng, không chỉ đơn thuần là một bước đột phá trong khoa học, mà còn là biểu tượng của sự tiến hóa trong cách con người tương tác với chính bộ não của mình. Neuralink không phải là một thiết bị y tế thông thường, mà là cánh cửa mở ra một kỷ nguyên mới, nơi mà con người có thể hòa nhập với công nghệ ở mức độ sâu hơn bao giờ hết. Công nghệ giao diện não-máy này không chỉ giúp những người bị tổn thương thần kinh khôi phục chức năng, mà còn trao cho nhân loại quyền năng mới – khả năng biến suy nghĩ thành hành động, ngay tức thì, không cần thông qua bất kỳ công cụ vật lý nào. Elon Musk, với tầm nhìn vượt thời đại, đã biến giấc mơ tưởng như chỉ tồn tại trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng thành hiện thực, đưa chúng ta đến gần hơn với một tương lai nơi con người và công nghệ có thể đồng điệu và hòa quyện với nhau. Neuralink là một bản giao hưởng giữa con người và trí tuệ nhân tạo, một cuộc đối thoại mà ở đó, cả hai cùng nhau tạo nên những khả năng vô biên.

=>Phân tích dẫn chứng: Neuralink như một cầu nối cho sự hợp nhất giữa con người và công nghệ. Với sự dẫn dắt của Elon Musk, công nghệ này đã bước ra khỏi giới hạn của trí tưởng tượng và đi vào thực tế, mở ra những cánh cửa mới cho sự hiểu biết về bản thân và vũ trụ xung quanh. Neuralink không chỉ là một công cụ hỗ trợ y tế, mà là bước đầu tiên trong hành trình vượt qua những giới hạn mà con người từ trước đến nay vẫn cho là không thể vượt

qua. Neuralink đã mở ra một kỷ nguyên mới, nơi mà con người có thể giao tiếp trực tiếp với máy móc chỉ bằng ý nghĩ. Điều này không chỉ mang lại hy vọng cho những người gặp khó khăn về thể chất mà còn đẩy xa hơn khả năng của trí tuệ nhân loại, cho phép chúng ta thách thức và tái định nghĩa những gì từng được coi là giới hạn. Sự hợp nhất giữa trí óc con người và công nghệ thông qua Neuralink là bước ngoặt trong việc phát triển khả năng sáng tạo, học hỏi, và phát triển, không chỉ trên phương diện cá nhân mà còn trên bình diện toàn cầu. Qua sự phát triển của Neuralink, tầm nhìn xa rộng và sự can đảm để theo đuổi những điều tưởng chừng như không thể là chìa khóa mở ra những khả năng mới mẻ. Elon Musk đã cho thấy rằng, để tiến xa trong tương lai, chúng ta cần phải vượt qua nỗi sợ hãi của sự thay đổi và sẵn sàng đón nhận những điều mới lạ. Neuralink đã khơi dậy trong tôi niềm tin vào sức mạnh của sự sáng tạo và khả năng thích ứng của con người, nhắc nhở rằng trong cuộc sống, không có gì là không thể nếu chúng ta dám mơ ước và hành động theo những giấc mơ đó. Thế nhưng Neuralink dù được ca ngợi như một bước đột phá công nghệ, dự án này cũng đối mặt với nhiều lo ngại nghiêm trọng. “Chúng ta phải cân nhắc kỹ lưỡng các rủi ro tiềm ẩn,” như một chuyên gia nhận định, có thể gây ra vấn đề về bảo mật thông tin và quyền riêng tư. Sự kết nối trực tiếp giữa trí óc con người và máy móc có thể dẫn đến việc dữ liệu nhạy cảm bị lạm dụng hoặc xâm phạm. Thêm vào đó, một số nhà nghiên cứu cảnh báo rằng “rủi ro sức khỏe lâu dài và các tác động không lường trước được” của công nghệ này có thể ảnh hưởng đến người dùng. Neuralink, dù mang lại tiềm năng lớn, cũng cần phải giải quyết những lo ngại này để đảm bảo rằng các lợi ích thực sự vượt trội hơn các rủi ro.

=>> Dẫn chứng này bàn về: “Sự dũng cảm và tầm nhìn xa, vượt qua nỗi sợ hãi và theo đuổi những giấc mơ tưởng chừng không thể

+ Kiều Anh

TH;20+25+20+25=90/100

Bài viết hay, sáng tạo tốt, tuy 0 có những liên kết mở rộng nhưng độ hoàn mỹ khá cao, ngôn ngữ lập luận chín chu , dứt khoát với vấn đề

Cách phản biện sáng tạo để nhằm đưa lên mục đích 0 có gì có thể thay thế con người

*Vào năm 2016, AlphaGo, một hệ thống AI phát triển bởi Google DeepMind, đã làm nên lịch sử khi đánh bại Lee Sedol, kỳ thủ cờ vây hàng đầu thế giới, với tỷ số 4-1 trong một loạt trận thi đấu. Đây là một cột mốc lớn trong lĩnh vực trí tuệ nhân tạo, vì cờ vây là một trò chơi cực kỳ phức tạp với số lượng nước đi khổng lồ, yêu cầu không chỉ khả năng tính toán mà còn sự trực giác và sáng tạo của người chơi. Trong 3 ván đấu đầu tiên, AlphaGo thể hiện một sức mạnh vượt trội với khả năng tính toán sâu và những nước đi vượt ngoài dự đoán của con người, giúp nó giành chiến thắng. Tuy nhiên, đến ván thứ 4, Lee Sedol đã có một nước đi huyền thoại (nước đi số 78), làm thay đổi hoàn toàn cục diện trận đấu và đem về chiến thắng duy nhất cho mình.

=> Phân tích dẫn chứng: Trong xã hội mà công nghệ và khoa học phát triển như vũ bão, càng ngày càng nhiều những phát minh khiến chúng ta phải bất ngờ bởi khả năng của các cỗ máy vốn được cấu tạo bởi những vật liệu vô tri vô giác. Như việc Lee Sedol bị đánh bại bởi AlphaGo - máy tính sử dụng trí tuệ nhân tạo (AI). Nhưng anh không thất bại hoàn toàn, mà đã giành chiến thắng trong một ván cờ. Ta có thể thấy được qua chiến thắng của Lee Sedol đó là sự sáng tạo, linh hoạt, sức mạnh trực giác và khả năng vận dụng kinh nghiệm của con người - một điều mà cho tới nay chưa một robot AI hay kỹ thuật công nghệ tiên tiến nào có thể mô phỏng được. AlphaGo tuy đã dành chiến thắng chung cuộc, nhưng điều người ta nhắc nhiều đến lại là chiến thắng duy nhất của con người. Nước đi số 78 của Lee Sedol là biểu tượng cho sức mạnh trí tuệ mà chỉ con người có thể có, vì nó không dựa trên quy tắc hay dữ liệu sẵn có mà xuất phát từ trực giác tinh tế và kinh nghiệm sống. AI có thể học hỏi từ dữ liệu quá khứ, nhưng khả năng tư duy vượt ra ngoài giới hạn và sáng tạo trong những hoàn cảnh bất ngờ vẫn là đặc quyền của con người. Đây là một điều cần thiết để con người khẳng định giá trị nhân bản của mình giữa bối cảnh xã hội đang không ngừng có những bước tiến dài trong lĩnh vực khoa học công nghệ. Qua đây, tôi nhận ra được việc dù cho những kỹ thuật hiện đại có phát triển tới đâu chúng cũng không thể thay thế được sự hiện diện của con người. Nhân loại không bao giờ có thể phụ thuộc

hoàn toàn vào trí tuệ nhân tạo. Điều quan trọng nhất mang yếu tố cốt lõi vẫn là những phẩm chất, đặc trưng nhất của con người. Có thể trong nhiều trường hợp, bản thân tôi sẽ đưa ra những quyết định không thể tối ưu hóa như máy móc, nhưng đó phải là hành động gắn liền với ý thức và cảm xúc. Không nên sống một cách khô khan, cứng nhắc, sống 1 cách khuôn mẫu như cách những cỗ máy được lập trình bằng những câu lệnh và thuật toán. Tôi cần ý thức nâng cao năng lực sáng tạo, sự linh hoạt, khả năng học hỏi từ những trải nghiệm thực tế, trau dồi trí tuệ cảm xúc và đặc biệt nhất là phẩm chất đạo đức của bản thân. Luôn nhớ rằng, con người đã trải qua quá trình tiến hóa hàng tỷ năm để đạt tới mức độ hoàn thiện như ngày nay, và trí tuệ nhân tạo chỉ là công cụ mà con người phát minh ra, cũng như nắm quyền kiểm soát để phục vụ đời sống con người. Không bao giờ được phép phụ thuộc vào công nghệ, bởi thực chất sức mạnh của bản thân còn to lớn hơn cả thế. => Dẫn chứng này bàn tới vấn đề: Sức mạnh không giới hạn của con người và giá trị nhân bản trong xã hội bùng nổ công nghệ

TOP 3:

+ Sửa

* $20+25+20+22=87/100$ (BD)

Ưu điểm: có chất văn, diễn đạt trôi chảy, sáng tạo ngôn từ, cách lập luận. Có bài học nhận thức cho b.thân (tốt)

Khuyết điểm: cần tiết chế một số chỗ ở phần đầu, và phần lợi ích của Google nhé.

Dẫn chứng: Larry Page là một người rất thông minh. Ông sinh năm 1974, ngay từ khi còn nhỏ ông đã thể hiện tài năng xuất sắc của mình trong môn Toán và Khoa học. Ban đầu, Page theo học ngành kỹ thuật điện tại Đại học Stanford, nhưng ông sớm nhận ra rằng mình quan tâm nhiều hơn đến khoa học máy tính. Năm 1998, Larry Page và Sergey Brin thành lập Google. Vào thời điểm đó, Google chỉ là một công ty nhỏ mới thành lập và không có doanh thu. Tuy nhiên, nhờ trí thông minh của Page và sự đổi mới của Brin, Google nhanh chóng trở thành một trong những doanh nghiệp thành công nhất trên thế giới. Page luôn tập trung vào việc biến Google thành công ty tốt

nhất có thể. Khi mới bắt đầu sự nghiệp, Page đã đầu tư một số tiền của mình vào cổ phiếu Google (vào thời điểm đó cổ phiếu Google gần như không có giá trị). Quyết định này tỏ ra vô cùng mạo hiểm, nhưng đã được đền đáp ngoạn mục khi Google vươn lên trở thành một trong những công ty internet hàng đầu thế giới. Trong những năm qua, Larry Page cũng đã đưa ra một số quyết định kinh doanh quan trọng khác như: ông đồng sáng lập YouTube (một trang web chia sẻ video) với Chad Hurley và Steve Chen. Google cũng đã mua lại YouTube với giá 1,65 tỷ USD vào năm 2006. Nhìn chung, Larry Page là một doanh nhân rất thành đạt. Ông đã tạo ra một trong những công ty internet hàng đầu thế giới và ông cũng đã đưa ra một số quyết định chiến lược quan trọng góp phần vào thành công của Google.

=> Phân tích: Cuộc đời như một đại dương mênh mông vô bờ, vô bến, con người như một bác lái đò bơi giữa đại dương mênh mông ấy để tìm đến những mảnh đất chứa đựng sự thành công của riêng mình. Sự thành công ấy chính là thứ “ánh sáng” tỏa ra nguồn nhiệt năng vô hạn, làm nảy nở sức sống nơi biển đời lạnh lẽo. Đối với Larry Page cũng như thế, ông giống như một người lái đò cần mẫn, luôn cố gắng băng qua những nơi sóng to gió lớn đến gần hơn với chân trời của sự thành công. Với bản lĩnh và sự nỗ lực phi thường, con người tài hoa tột bậc ấy đã gặt hái được những hoa thơm, trái ngọt trên mảnh đất tơi xốp do chính ông vun trồng. Và chính trên chính mảnh đất tươi màu đầy cỏ lá ấy, người “nghệ nhân công nghệ” Larry Page đã lượm nhặt những “hạt mầm” tinh túy nhất tạo nên một rừng hoa tươi thắm giữa thế gian rực rỡ gồm hoa mang tên “Google” tô điểm thế giới thêm lung linh, rạng rỡ. Thời gian thấm thoát thoi đưa, Google ngày càng trở nên tiện ích hơn. Nó gần như đã trở thành người bạn đồng hành trên suốt những chặng đường dài rộng của cuộc đời. Không những thế, google còn cung cấp cho chúng ta những tri thức, kiến thức trong cuộc sống hằng ngày, đưa ta đến những vùng đất mới lạ. Ngoài ra, nó còn cho phép chúng ta gửi tài liệu, tin nhắn thông qua thư điện tử email, cập nhật những tin tức thời sự nóng bỏng mang tính thời đại. Bên cạnh đó, google còn cho phép ta cập nhật những trang web chính thống, đem lại nguồn tài liệu bổ ích, nâng cao trình độ học vấn của mỗi người. Tuy có những lợi thế nhất định nhưng nó cũng đem lại không ít hạn

chế như: Dễ dàng truy cập được những đường link mang tính đòi truy, hay đăng những video chứa nội dung nhạy cảm,... làm suy thoái đạo đức con người. Như những giọt sương long lanh đọng trên những tán lá xum xuê, như những cánh hoa anh đào rơi rụng giữa lòng thành phố Tokyo hoa lệ, google được tạo ra để thực thi sứ mệnh: đem lại những gì tinh hoa nhất làm cho thế gian nhiệm màu này thêm tráng lệ và đẹp đẽ đến vô ngần. Bản thân tôi là một người trẻ mang trong mình tuổi xuân tràn trề nhựa sống, tôi sẽ luôn tìm hiểu, học hỏi những điều mới lạ mà google cung cấp, đồng thời luôn đổi mới trong tư duy, sáng tạo như cách mà Larry Page lập nên thành tích đáng trân quý của đời mình, tạo nên một bức tranh chứa đầy gam màu cuộc sống do chính tay tôi họa nên bởi những mồ hôi, sương máu mà mình cố gắng.

=>> Bàn về vấn đề: Sự thông minh trong tư duy và sáng tạo, luôn biết đổi mới và tìm hiểu những điều mới mẻ; nêu lên những mặt lợi cũng như mặt hại mà google tác động đến đời sống xã hội;..

TOP 4:

+ Minh Thụ

***20+20+20+25=85/100(HA)**

D/c quen thuộc nhưng nhìn ở 1 góc nhìn đặc sắc, diễn đạt sáng tạo, tạo đc nét riêng

Peter Thiel - người đồng sáng lập PayPal - đã viết trong cuốn sách Zero to one (Không đến một) rằng: Việc bắt chước dựa trên kinh nghiệm lịch sử trong quá khứ là vô nghĩa. Mỗi khoảnh khắc trong kinh doanh chỉ xảy ra một lần. Một Bill Gate của tương lai sẽ không viết nên hệ điều hành máy tính như Microsoft. Một Larry Page hoặc Sergey Brin kế tiếp sẽ không tạo ra cỗ máy tìm kiếm như Google. Và tất nhiên, một Mark Zuckerberg tiếp theo sẽ không tạo ra một mạng xã hội như Facebook. Nếu bạn bắt chước họ, bạn sẽ chẳng học được gì cả!

=> Phân tích dẫn chứng: Nếu vào mấy chục năm trước bạn nói với mọi người rằng sau này chúng ta sẽ sở hữu một vật có khả năng giúp người bên này bán cầu không những có thể giao tiếp, nói chuyện mà còn có thể nhìn thấy và tương tác qua lại với người bên kia bán cầu thì liệu sẽ có mấy người

tin tưởng? Nếu vào mấy chục năm trước bạn nói với mọi người về sự phát triển của công nghệ thông tin và sự hiện diện của AI thì sẽ có bao nhiêu người cho rằng bạn bị điên? Thậm chí, có thể vào ngay thời điểm bạn thao thao bất tuyệt về thế giới mới nơi ai ai cũng cầm trên tay một chiếc điện thoại lướt Facebook, nơi AI được phát triển trông như một con người thực thụ thì chính họ còn chẳng thể hình dung AI là con trâu hay con bò, Facebook là thứ đồ vật mới lạ gì ở phương Tây. Trong đầu có kiến thức, trong tim có sự tự tin, và trong từng mạch máu đang đập dưới lớp biểu bì kia có sự sáng tạo liên hồi thúc giục được giải phóng khiến Bill Gate, Larry Page, Sergey Brin và cả Mark Zuckerberg không ngừng nối đuôi nhau tạo nên lịch sử. Như thế, trong những năm tháng trước sau 2000, những công nghệ mới được sáng tạo và phát triển rồi nhanh chóng chiếm giữ một phần của bản đồ thế giới công nghệ. Nếu Google lại cho ta hiểu khái niệm tìm kiếm thông tin nhanh chóng chỉ bằng một thao tác nhỏ là như thế nào, Facebook cho ta thấy việc kết bạn, tương tác qua lại với những người xa lạ, không quen biết dễ dàng ra sao thì Microsoft lại cho ta biết ngành máy tính còn có thể phát triển như thế... Thế hệ 8X sẽ chỉ biết làm việc chăm chỉ chờ chấm công, chia thóc cuối vụ, thế hệ 9X cũng chẳng thể nghĩ đến viễn cảnh một ngày đứng lên làm chủ một doanh nghiệp, một công ty hay khởi nghiệp bằng những xe bán bánh, những sản phẩm thủ công trên mạng ngay khi còn đang trên giảng đường đại học như gen Z hiện tại. Tư duy tương tự và sự e ngại đổi mới khiến sự sáng tạo của họ không có đất dụng võ và nếu ở thời điểm hiện tại, chính họ sẽ không có chỗ đứng chân, bởi lẽ xã hội hiện đại không ngừng phát triển sẽ nhanh chóng bài trừ những kẻ chỉ biết đứng trong vùng an toàn, e ngại cơ hội, và chỉ biết lần theo lối mòn của thế hệ đi trước. Và cũng bởi lẽ đó mà nếu tương lai có một kẻ như Bill Gate, một người như Larry Page, Sergey Brin hay Mark Zuckerberg thì một thứ tương tự như Microsoft, Google hay Facebook sẽ không tồn tại mà thay vào đó, (tối nghĩa) một cuộc đổi mới thế giới công nghệ nói riêng và thế giới thường nhật hàng ngày nói chung sẽ diễn ra dưới hình hài của một thứ đồ vật công nghệ khác biệt hoàn toàn. Suy cho cùng, lịch sử sẽ cho thấy thứ tồn tại mãi mãi là chân lý và thành công của người đi trước sẽ là bài học cho người tiếp bước theo sau. Đúng hơn, dù cho có mang trên

mình những hệ lụy nếu lạm dụng thì sự phát triển không ngừng của Google, Facebook, Microsoft vẫn chính là một bài học quý báu cho bản thân tôi về cụm từ sáng tạo, rằng vấn đề đổi mới là nút thắt cuối của thành công và thành công sẽ chỉ đến khi tôi sáng tạo ra một điều gì mới có giá trị hoặc làm mới một điều gì cũ, nói theo cách khác, sáng tạo và đổi mới là vấn đề cốt lõi nếu tôi muốn chạm tới đỉnh nhân sinh.
=>> Dẫn chứng bàn tới vấn đề: Đổi mới và sáng tạo

+ Phạm Thu

20+25+15+25 = 85/100 (HH)

Bài viết hay, có quan điểm cá nhân.

****Dự án Starship của Elon Musk, thuộc công ty SpaceX, là một trong những bước đột phá quan trọng nhất trong ngành hàng không vũ trụ. Starship là một tàu vũ trụ hoàn toàn tái sử dụng, được thiết kế để thực hiện các sứ mệnh tới Mặt Trăng, Sao Hỏa và thậm chí là xa hơn. Với khả năng chở được hơn 100 tấn hàng hóa và đưa tới 100 người vào không gian, Starship không chỉ hiện thực hóa giấc mơ khám phá vũ trụ mà còn mở ra cánh cửa cho việc định cư trên các hành tinh khác. Đây là một phần trong tầm nhìn của Elon Musk nhằm bảo đảm sự tồn tại lâu dài của loài người bằng cách trở thành một nền văn minh liên hành tinh.***

=>Phân tích dẫn chứng: Starship không chỉ là một bước tiến trong công nghệ vũ trụ mà còn là biểu tượng cho tham vọng vĩ đại của nhân loại trong việc chinh phục không gian. Nó đóng vai trò quan trọng trong việc hiện thực hóa “ước mơ” khám phá các hành tinh xa xôi, mở rộng hiểu biết của chúng ta về vũ trụ và tạo điều kiện cho con người có thể sinh sống trên các hành tinh khác. Starship có ý nghĩa vượt xa khỏi các “sứ mệnh” không gian truyền thống, đặt nền móng cho tương lai của sự sống đa hành tinh. Với khả năng tái sử dụng, Starship giảm thiểu chi phí, tạo ra một kỷ nguyên mới trong khám phá không gian, nơi du hành liên hành tinh không còn là đặc quyền của những cường quốc hay tập đoàn lớn mà trở nên khả thi cho nhiều quốc gia và tổ chức trên toàn cầu. Hơn thế nữa, “Starship” thể hiện tầm nhìn dài hạn của

Elon Musk về một nền văn minh liên hành tinh, nơi loài người không chỉ sống sót mà còn phát triển thịnh vượng trên nhiều hành tinh khác nhau. Điều này phản ánh sự tiến bộ của loài người trong việc đối mặt với những thách thức to lớn như biến đổi khí hậu, cạn kiệt tài nguyên và rủi ro tuyệt chủng. Mặc dù những mục tiêu to lớn và dài hạn như của Elon Musk là cần thiết, nhưng không phải ai cũng có đủ điều kiện hay nguồn lực để theo đuổi những giấc mơ tương tự. Vì thế, không chỉ đòi hỏi ở sự quyết tâm và nỗ lực cá nhân mà còn cần sự hỗ trợ từ cộng đồng và toàn cầu. Nó có thể dẫn đến những cuộc tranh luận về việc ưu tiên các nguồn lực và sự tham gia của cộng đồng quốc tế trong việc phát triển công nghệ không gian. Tuy nhiên, vì “mỗi người chỉ sống có một lần trong đời” ta có quyền dám mơ ước và theo đuổi những mục tiêu tưởng chừng như không thể. Điều này thậm chí nhắc nhở ta rằng đừng chỉ “sống” và “tan biến” như hạt cát vô danh. Trong cuộc sống và công việc, cần phải có tầm nhìn xa, không ngại đối mặt với những thách thức lớn, và luôn sẵn sàng thử nghiệm những điều mới mẻ. Đồng thời, cũng cần trau dồi kiến thức và kỹ năng liên quan đến công nghệ tiên tiến và nghiên cứu không gian, vì đó là những lĩnh vực sẽ quyết định tương lai của nhân loại. Starship cũng khuyến khích mọi người nghĩ về sự tồn tại của mình trong bối cảnh rộng lớn hơn, từ đó thúc đẩy hành động bảo vệ môi trường và tìm kiếm giải pháp bền vững để đóng góp vào sự phát triển của toàn cầu.

=>> Dẫn chứng này bàn về: “Sự dũng cảm và tầm nhìn xa, vượt qua nỗi sợ hãi và theo đuổi những giấc mơ tưởng chừng không thể.”

TOP 5:

+ Đặng Vũ Thùy Dương

*MĐ

$$20 + 25 + 15 + 20 = 80/100$$

Phần vấn đề nghị luận có thể mở rộng thêm; ứng dụng của các thành tựu khoa học kỹ thuật đối với đời sống con người

sáng tạo, có sự phản biện ngay trong dẫn chứng nhưng vẫn biết cách chốt lại vấn đề để nêu bật ý nghĩa của dẫn chứng đang nói

Ý nghĩa của việc vận dụng công nghệ AI trong chăm sóc sức khỏe con người.

Dẫn chứng thu thập được:

Nghiên cứu được đăng trên tạp chí Nature Medicine: Việc sử dụng hệ thống trí tuệ nhân tạo (AI) có thể phát hiện bệnh Parkinson sớm nhất với độ chính xác lên đến 86%.

Các nhà nghiên cứu tại Viện công nghệ Massachusetts (MIT) cùng nhiều tổ chức giáo dục và y tế tại Mỹ tiết lộ, công nghệ AI hoạt động bằng cách đo nhịp thở của một người trong khi ngủ cũng như có thể đo mức độ nghiêm trọng của bệnh và ghi lại quá trình tiến triển của bệnh.

Với nghiên cứu mới nhất của các chuyên gia của Mỹ, thuật toán được thử nghiệm trên 7.687 cá nhân, bao gồm 757 bệnh nhân Parkinson. Nghiên cứu bao gồm dữ liệu từ một số bệnh viện Mỹ và thông tin khác.

Sự đơn giản của công cụ này cho phép thực hiện chẩn đoán bệnh tại nhà.=>

Bài học rút ra: AI - MỘT ÁNH SÁNG MỚI/ MỘT NGƯỜI BẠN ĐẮC LỰC CHO VẤN ĐỀ SỨC KHỎE CỦA CON NGƯỜI. Có thể thấy rằng, việc vận dụng các ích lợi của công nghệ AI vào những vấn đề nhân sinh đang khá phổ biến và nhận được sự quan tâm trên thế giới. Bên cạnh việc đồng hành cùng con người trong việc xử lý dữ liệu, các thuật toán truyền thông,...AI giờ đây còn đóng vai trò quan trọng trong việc giúp người bệnh phát hiện sớm bệnh tật để có thể kịp thời can thiệp chữa bệnh. AI có khả năng phân tích dữ liệu y tế lớn và phức tạp nhanh chóng, giúp bác sĩ phát hiện bệnh tật sớm hơn và chính xác hơn. Từ đó, nhờ vào việc có thể phân tích dữ liệu từ đa dạng các nguồn mà AI có thể dự đoán nguy cơ mắc bệnh và các vấn đề sức khỏe tiềm ẩn, giúp bệnh nhân và bác sĩ thực hiện các biện pháp phòng ngừa sớm. Đây là một tín hiệu khả quan trong việc đẩy mạnh cũng như phân tích sâu hơn những trường hợp phát hiện những ca bệnh hiếm, khó phát hiện của loài người. AI có thể cải thiện hiệu quả và độ chính xác trong chăm sóc sức khỏe, đồng thời tạo ra những cơ hội mới cho việc nghiên cứu và phát triển trong lĩnh vực này. Dầu vậy, ta cũng không nên quá lệ thuộc vào AI, vì đôi lúc dữ

liệu sẽ chệch lệch và tỉ lệ chính xác đôi khi chỉ mang tính tương đối. Không chỉ thế, việc sử dụng AI còn liên quan tới các vấn đề về đạo đức, bảo mật và quyền riêng tư của bệnh nhân. Chính vì vậy, ta cần kết hợp giữa trí tuệ, tinh thần của con người cùng với sự hỗ trợ đắc lực của AI để góp phần hỗ trợ và phát triển công nghệ chăm sóc sức khỏe nhân loại, đưa con người đến với một xã hội văn minh và nhân ái.

+ Hà Thu Hiền

MĐ

$$20 + 25 + 15 + 20 = 80/100$$

Sáng tạo, diễn đạt ổn

* "AI có thể cung cấp dữ liệu khách quan, trong khi con người dùng trí tuệ, cảm xúc, sự sáng tạo để đưa ra quyết định. Cùng nhau, chúng ta có thể đạt được những điều tuyệt vời" - Sophia robot đầu tiên được cấp quyền công dân.
=> Phân tích dẫn chứng: Khi bàn về sức mạnh của trí tuệ nhân tạo Sophia - robot đầu tiên được cấp quyền công dân chia sẻ rằng: " AI có thể cung cấp dữ liệu khách quan, trong khi con người dùng trí tuệ, cảm xúc, sự sáng tạo để đưa ra quyết định. Cùng nhau, chúng ta có thể đạt được những điều tuyệt vời." Sự thật chứng minh rằng, ngày nay AI đã xuất hiện và giúp đỡ, thay thế ta trong mọi lĩnh vực, mọi khía cạnh của đời sống. Những robot đã thay thế hàng nghìn lao động chân tay, giúp các công ty tiết kiệm được chi phí đồng thời tăng năng suất lao động. Trước tình trạng khủng hoảng nhân sự sau đại dịch Covid 19 ở các bệnh viện dưỡng lão AI ROBOTICS cũng đã đảm đương công việc của một người điều dưỡng, chăm sóc và trò chuyện với các bệnh nhân. Mới đây Chat GPT ra đời đã giúp con người dễ dàng hơn trong việc tìm kiếm thông tin, đồng thời giải đáp được mọi thắc mắc của con người. Hơn cả thế chúng còn có thể trò chuyện với ta như một con người nếu ta dạy chúng. Như vậy AI nói chung và AI ROBOTICS nói riêng đang thâm nhập sâu vào đời sống con người, thay thế con người trong mọi lĩnh vực của đời sống. Đây là thách thức đồng thời cũng là cơ hội để mỗi chúng ta được tiếp cận tri thức theo một cách khác, có tư duy độc đáo để nắm bắt được xu thế

của thời đại, để làm chủ AI, làm chủ những con robot kia. Tuy vậy trước những chên vênh về vị thế của mình, nhân loại cũng đang đối mặt với nỗi sợ bị thay thế bởi trí tuệ nhân tạo. Nói về điều này George Duhamel chia sẻ rằng: "Đừng sợ máy móc bên ngoài. Hãy sợ máy móc của chính lòng mình". Thật vậy, trí tuệ nhân tạo với hàng vạn công năng, với sức học tập tư duy đáng kinh ngạc kia suy cho cùng cũng chỉ là những sản phẩm của trí tuệ con người. Vì vậy theo tôi, cũng như robot Sophia nói, chúng ta có thể dùng "Trí tuệ, cảm xúc, sự sáng tạo" của bản thân để khẳng định vị thế của mình. Đầu tiên ta cần biết cách sử dụng AI sao cho đúng đắn và hiệu quả. Một thực trạng đáng buồn là con người thường ý lại vào sự vạn năng của AI mà lười biếng, không chịu tư duy, suy nghĩ rồi dần dần trở nên máy móc, thụ động. Phải lưu ý rằng, những thông tin mà AI cung cấp cũng là những dữ liệu được cài đặt sẵn. Vậy nên đôi khi những dữ liệu kia không được cập nhật đủ, không được đổi mới nên những thông tin mà AI đưa ra đôi khi cũng chứa những thiên kiến, định kiến, những sai sót cơ bản. Thế nên ta cần trang bị cho mình một kiến thức vững chắc để biết cách chọn lọc, chắt lọc thông tin. Sự khác biệt của ta và AI nằm ở chỗ ta có cảm xúc, sự sáng tạo còn AI lại chỉ có những dữ liệu để phán đoán cảm xúc, để đưa ra câu trả lời lấp lửng theo những lối mòn. Sức mạnh to lớn của con người là ở chỗ đó, ở cảm xúc và sự sáng tạo. Vì vậy tôi tin rằng nếu con người mãi giữ cho mình một tình yêu, luôn chú ý rèn luyện tư duy, có cho mình một cá tính riêng biệt thì ta có thể tự tin chung sống với AI với robot. Câu nói của Sophia khiến tôi mãi băn khoăn về nhiệm vụ và sứ mệnh của con người, rằng con người cần không ngừng tu dưỡng, rèn luyện "trí tuệ, cảm xúc, sự sáng tạo" của mình để cùng AI "đạt được những điều tuyệt vời".

=>> Dẫn chứng bàn về: Lợi ích, thách thức và cơ hội mà AI trao cho chúng ta, sự cần thiết trong việc gìn giữ "trí tuệ, cảm xúc, sự sáng tạo" của con người trong bối cảnh của công nghệ số, của AI, của robot,....

+ Hồng Nga

MD

20 + 25 + 15 + 20 = 80/100

*Dẫn chứng: (tham khảo)

Ngày 25/10/2017, Sofia là robot đầu tiên trong lịch sử được chính quyền Saudi Arabia cấp quyền công dân. Sofia không chỉ thông minh mà còn viết biểu hiện 62 sắc thái biểu cảm khác nhau trên gương mặt, có khả năng học hỏi từ tất cả những gì cô ấy nhìn thấy và giao tiếp được với con người. Trong cuộc phỏng vấn, một phóng viên hỏi: "liệu robot có nhận thức được mình là robot không?" Sophia đã trả lời bằng một câu hỏi: "Vậy tôi hỏi anh làm thế nào để anh biết anh là một con người?"

Phân tích dẫn chứng:

Sofia được nghiên cứu và kích hoạt bởi David Hanson từ Texas (Mỹ) cùng với các cộng sự của mình tại công ty Hanson Robotics ở Hồng Kông. Ngay từ khi ra mắt, cô đã để lại những ấn tượng trong lòng mọi người bởi hình thái và khả năng giao tiếp khéo léo như con người nguyên bản. Trong một cuộc phỏng vấn của mình, câu hỏi: "Vậy tôi hỏi anh làm thế nào để anh biết anh là một con người?" đã thực sự chạm đến miền tâm của nhiều khán thính giả, đây không chỉ là một câu hỏi đơn thuần mà bất cứ ai cũng có thể trả lời rõ ràng dù chính chúng ta đang đóng vai là người thuyền trưởng chèo lái con thuyền cuộc đời mình cập bến. Đã có rất nhiều ý kiến được đưa ra trong sự giật mình và thức tỉnh, câu hỏi của Sofia như một hồi chuông đánh thức trong chúng ta nhiều trăn trở thú vị và cũng đầy đau xót về vị thế cũng như tự nhận thức về vai trò của mình trong thời đại khoa học công nghệ ngày nay. Chỉ vì bạn đang thở không đồng nghĩa là bạn đang sống, bởi lẽ Benjamin Franklin đã từng nói: "Some people die at 25 and aren't buried until 75" - "Có những người chết ở tuổi 25 và chỉ đến 75 tuổi mới được chôn cất". Một con người phải chăng luôn mang trong mình sự thiên lương từ "phần người", luôn biết yêu thương và nâng đỡ đồng loại hay nó có nghĩa sống là chính mình? Câu trả lời vẫn là một dấu hỏi cho mỗi cá nhân chúng ta. Về phía mình, tôi cho rằng "dấu hiệu con người" của mình nằm ở tình cảm luôn thường trực trong trái tim, khát khao cống hiến và tôi có mái ấm gia đình riêng thay vì hoạt động như những cỗ máy bị điều khiển và biệt lập.

=> áp dụng cho bài NLXH: sống là chính mình, tác động của công nghệ với nguy cơ phụ thuộc, tình yêu thương,...

+ Mai Anh

20 + 25 + 10 + 25 = 80/100

Ý tưởng hay, sáng tạo, có sự liên kết giữa các dữ liệu

Diễn đạt có ý nhưng đôi chỗ cần xem lại về logic

* Ngày 29/12/1959, cùng với sự vượt bậc tinh tiến về kinh tế thế giới và những bộ óc thông minh, con người đã tạo ra Công nghệ Nano. Trong y khoa, công nghệ Nano trong tương lai không xa sẽ giúp con người điều trị dứt điểm căn bệnh ung thư quái ác. Trong nông nghiệp, công nghệ Nano được ứng dụng để cung cấp chất dinh dưỡng cho cây trồng mà không làm hại đến môi trường,... Sang đến thế kỷ XX, ngành hàng không đã tạo nên một cú đột phá về giao thông. Vào đầu thế kỷ XXI, loài người đã bay từ London (Anh) đến Tokyo (Nhật Bản) và ngược lại với tốc độ chỉ hơn 2 giờ đồng hồ. Cuối thế kỷ XX, tốc độ đi lại bằng máy bay đã tăng lên gấp 10 lần, đạt tốc độ 600 dặm/giờ. Nhưng vào cuối thế kỷ XXI, tốc độ đi lại bằng máy bay đã tăng lên gấp 100 lần, đạt tốc độ chóng mặt tương đương 6.000 dặm/giờ! Chưa dừng lại, tới những năm lùi dần về đây nhất, robot Sophia là robot đầu tiên trong lịch sử được cấp quyền công dân. Sophia không chỉ thông minh mà còn biết biểu hiện 62 sắc thái biểu cảm khác nhau trên gương mặt, có khả năng học hỏi từ những gì cô nhìn thấy và giao tiếp được với con người.

=> Phân tích dẫn chứng :

Cùng với sự phát triển tinh tiến của nền kinh tế thế giới và những đầu óc thông minh bậc nhất của con người cũng như ham muốn được sống một cuộc đời “dễ thở” hơn, AI - Artificial Intelligence - Trí tuệ nhân tạo đã được tạo ra. Nếu trước đây những con robot chỉ có trên TV hoạt hình, những thứ con người mơ ước có trong giấc mơ viễn tưởng nào là có khả năng bay lên, khả năng “ăn không ngồi rồi” mà mọi việc vẫn “đâu vào đấy” thì giờ đây chúng thật sự đã trở thành hiện thực. Liệu đây có được coi là một may mắn mà loài người không ngờ tới hay đó chính là sự sắp xếp trên thế giới này rồi? Rằng AI sinh ra như một lẽ tự nhiên, chỉ là chờ thời đại phù hợp với nó. AI mang tới cho con người nhiều những tiện nghi, lợi ích, đáp ứng nhu cầu riêng của cá nhân về cả vật chất lẫn tinh thần. Nó không chỉ đơn thuần là một con robot

vô cảm, mà còn như được “truyền cảm xúc” từ người tạo ra nó, trò chuyện chia sẻ với người như một người bạn ; giúp người việc nhà, hỗ trợ kiến thức, bồi dưỡng kĩ năng như một người thầy, người thân. Khi chúng ta còn trì hoãn vì nghĩ tới sự xa xôi của chuyến bay du lịch dự định, vận tải siêu thanh rồi tàu hỏa siêu tốc ra đời. Khi con người còn gặp khó khăn trong công việc và học tập với vốn kiến thức eo hẹp, robot như Sophia được sáng chế với đầu óc biết tuốt. Và cũng là khi con người vất vả với cây trồng chết vì thuốc trừ sâu, mặc định số phận “gần đất xa trời” của mình vì bệnh ung thư vừa phát hiện thì không thể không nói đến Công nghệ Nano. Với vai trò thiết yếu như vậy, Eric Drexler - nhà sáng chế Công nghệ Nano sau khi ra mắt các chuyên gia đã được đặt danh hiệu “Hoàng đế công nghệ Nano”. Bên cạnh đó, cha đẻ của Sophia là David Hanson tiếp tục phát huy trí tưởng tượng và tài năng của mình với nhóm công nghệ hoàn thiện bé trai robot Zeno, liên tục “giành” vị trí được quan tâm nhiều nhất bởi thế giới. Kết hợp với nhiều những phát minh vĩ đại trước và thời kỳ hiện đại ngày nay, con người dễ dàng suy xét được tính chính xác trong câu khẳng định của Sophia: “ Robot hình người có tiềm năng điều hành thế giới với hiệu suất và độ hiệu quả cao hơn so với các nhà lãnh đạo con người.” Theo một góc độ khác, chính tầm nhìn của Robot và một số ý kiến của Elon Musk - người tiên phong trong lĩnh vực AI hoặc nhà khoa học máy tính Ray Kurzweil về việc AI đủ khả năng chiếm lĩnh thế giới này nếu là sự tự tin của họ lại là mối lo ngại của con người. Chúng ta đều muốn tự tô vẽ lên thế giới với những ý tưởng dù lớn hay nhỏ, dù đẹp hay còn chưa cải thiện, ai sẽ chịu nổi khi “bị lãnh đạo” bởi một thứ do chính đồng loại họ làm ra? Tuy nhiên, đây mới chỉ là những dự đoán mang tính rời rạc, chưa có đồng nhất và chắc chắn, vì vậy *con người còn đang thả trôi cuộc đời, say mê hưởng lạc cần điều chỉnh cách sống* hiện tại, không phải để cho AI dẫn dắt, cũng không phải coi thường và hạ thấp, phải bỏ những điều trí tuệ nhân tạo đã mang đến cho mình. Thay vào đó là tận dụng kiến thức, kết hợp sự thông minh lòng ghép trong AI để phát triển, đưa cuộc sống riêng và đất nước, thế giới chung đi lên. Qua những phân tích trên, bản thân tôi hiểu được tầm ảnh hưởng của AI đối với thế giới nhiều như thế nào, trân trọng và biết ơn lợi ích nó mang lại cho cuộc sống con người. Từ đây kiến tạo hành động

phù hợp với sự trân quý đó bằng những hành động cụ thể như : Biết nắm bắt và tích lũy thông tin phù hợp, sống lối sống chủ động, tự mình tìm kiếm cách giải quyết cho vấn đề trước khi dùng đến công nghệ hiện đại, không ỷ lại và dựa dẫm, tuyên truyền điều ý nghĩa tới mọi người xung quanh.

=> Bàn về vấn đề : Tầm quan trọng của Trí tuệ nhân tạo./ Mỗi lo ngại của con người trước công nghệ thời đại mới./ Cách sống đúng, sống ý nghĩa và phù hợp với công cụ hiện đại được cung cấp, chế tạo./Mối tương quan giữa robot với con người..

+ Hà Oanh

20+20+20+20= 80/100 (Th.H)

Đ/G: khá là hay, ngôn từ chau chuốt, chú ý cách ngắt nghỉ câu bằng dấu “ ,”.

Cần phát huy nhennnnn!!!

**Năm 1975, kỹ sư của Kodak đã phát minh ra chiếc máy ảnh kỹ thuật số, nhưng Kodak đã xếp xó vì sợ phát minh này sẽ khiến người ta không mua phim và thuốc rửa nữa. Vậy là ông mất đi cơ hội đổi mới, và cứ thế dần tuột tay khỏi nhiều cơ hội chuyển đổi số khác. Từng là doanh nghiệp máy ảnh hàng đầu nước Mỹ, nắm giữ 95% thị phần thị trường phim và 85% thị phần thị trường máy ảnh nhưng trước sự xuất hiện của công nghệ hiện đại có thể thay thế khác như điện thoại, ứng dụng chụp ảnh như Instagram,... thì ông đã rơi vào bờ vực sụp đổ. Không chỉ riêng Kodak, cùng từng nhiều doanh nhân thất bại vì không thích ứng được sự chuyển đổi số như ông. Chẳng hạn như Thomas Cook, khi trong thời đại 4.0 ngày nay, thay vì lựa chọn thích nghi với kỹ thuật số thì ông lại chọn trở thành một nhà quản lý tour trọn gói thất thường phải phụ thuộc theo mùa. Sự thiếu linh hoạt về mô hình ấy đã đưa ông đến bờ vực phá sản. Đó đều là chôn dùi chân không đáng có của Kodak và Thomas Cook chỉ vì không có sự đổi mới, chưa thích ứng được với thời đại chuyển đổi số.

=> Phân tích dẫn chứng: Trong thời đại với sự biến chuyển, đổi mới không ngừng ngày nay, con người nếu không thích nghi và theo kịp vòng xoay thời đại sẽ bị đào thải. Cùng với sự xuất hiện của hàng loạt là các công nghệ, robot thông minh thậm chí có thể thay thế và làm việc như con người thì

những giá trị xưa cũ, người chưa tân tiến và cập nhật (đây là cụm từ dùng cho máy móc hoặc ở trong một số ngữ cảnh khác chứ không dùng cho con người, bạn có thể sửa lại thành “con người nếu không bắt kịp thời đại thì”) sẽ khó có thể tồn tại. Như Codak và Thomas Cook cũng vậy, và hậu quả mà hai ông phải chấp nhận là sự sụp đổ kinh tế nặng nề. Mà đâu có phát minh nào đó, ta cũng phải suy nghĩ, lựa chọn làm sao để có thể chống chọi với thị trường khốc liệt ngoài kia, xem sản phẩm mình sáng chế có thể đóng góp được lợi ích gì cho xã hội. Trí tuệ nhân tạo(AI) 4.0 đem đến nhiều những lợi ích cho con người, giúp đất nước tân tiến và phát triển nhưng đó mới chỉ là “bề nổi của tảng băng chìm” bởi hậu quả của nó để lại cũng khôn lường. Hàng triệu công nhân lao động giờ đây sa vào tình cảnh thất nghiệp bởi sự thay thế của công nghệ hiện đại, robot mà chỉ cần một “cái điều khiển” là có thể làm tất cả mọi thứ. Kể cả những người tương tự như Codak hay Thomas Cook, đâu có chí hướng làm ăn thì họ vẫn đối mặt với sự sụp đổ, thất bại khó có thể lường trước. Thử hỏi, thế giới sẽ ra sao nếu ta bị đào thải và thay thế bởi những con robot thì con người – từng cho mình là sinh vật tân tiến, hơn loài vật vô tri vô giác ở chữ “người” sẽ ra sao? Liệu rằng một ngày nào đó, chúng có thể xâm chiếm thế giới, thậm chí trở thành thứ tân tiến bậc nhất, sai khiến và điều khiển con người. Đó là nỗi trăn trở không chỉ của tôi mà của cộng đồng, của con người nhỏ bé đang dần mất vị thế trong xã hội khi phải đối mặt với hiệu ứng Uncanny Valley (xảy ra khi phải đối mặt với những nhân vật nhân tạo gần giống con người). Là một người yêu văn chương, đã bao lần tôi suy tư khi giờ đây những con robot, AI kia có thể sáng tác, làm thơ. Văn chương giờ đây có nhỏ bé và mất đi chỗ đứng cho mình? Tôi rằng là không bởi những bộ máy vô hồn, cứng ngắt được điều khiển bằng con chip đã lập trình sẵn ấy làm sao có thể có cảm xúc, trái tim luôn không ngừng bồi hồi giống con người. Đồng nghĩa với điều đó trong xã hội ngày nay, robot sẽ và mãi không thể thay thế con người, vấn đề chỉ là chúng ta sẽ tồn tại trong kỷ nguyên này như nào để thích ứng thôi!

=>> Vấn đề nghị luận có thể áp dụng: Hậu quả, tác động của cuộc cách mạng công nghiệp, sự đào thải trong thời đại ngày nay,...

+ **Phạm Thị Bích Mai**

*Thấu hiểu giá trị của Tết Trung Thu xưa qua những câu chuyện đầy cảm xúc của mỗi cá nhân và gia đình, năm 2021, Mondelez Kinh Đô Việt Nam kết hợp cùng Publicis, Spark và Digitas thực hiện chiến dịch truyền thông ứng

nghệ trí tuệ nhân tạo (A.I) hiện đại làm sống lại những bức ảnh xưa cũ. Tại đây, người dùng có thể đăng tải những hình ảnh cũ của chính mình, gia đình hoặc người thân. Sau đó, nền tảng A.I sẽ tiến hành “phục chế” những bức ảnh xưa thành ảnh động hấp dẫn, nơi nhân vật trong ảnh có thể biểu cảm và cử động linh hoạt. Qua đó, mỗi bức ảnh và ký ức xưa dường như được “sống lại”, chớp mắt, mỉm cười hay thậm chí là quay đầu đầy sinh động. Chiến dịch được thực hiện trong giai đoạn căng thẳng của đại dịch Covid-19 đã thành công chạm đến cảm xúc của người tiêu dùng trên cả nước. Không chỉ viral trên mạng xã hội, chiến dịch ý nghĩa này cũng mang về cho Mondelez Kinh Đô và Publicis Groupe giải thưởng Silver tại APAC EFFIE AWARDS 2022.

=> Phân tích dẫn chứng:

Nhắc đến Trung thu là ta nhớ ngay đến hình ảnh mặt trăng tròn vành vạnh, đám trẻ nô nhau phá cỗ, chiếc bánh nướng tròn tròn xinh xinh,...và quên làm sao được chiến dịch quảng cáo của Kinh Đô năm 2021 ứng dụng công nghệ trí tuệ nhân tạo (A.I) hiện đại làm sống lại những bức ảnh xưa cũ. Ông Simon Crowther, Giám đốc Marketing của Mondelez Kinh Đô Việt Nam đã chia sẻ trong buổi phỏng vấn của mình: “Kinh Đô tượng trưng cho những giá trị truyền thống của người Việt, đó là sự gắn kết gia đình và trách nhiệm làm sống lại những nét văn hóa tốt đẹp...”. Trong khoảng thời gian khó khăn vì dịch bệnh Covid-19, mọi người đều phải thực hiện Chỉ thị 16 cách ly xã hội, đội ngũ marketing của công ty đã đề ra chiến dịch tuyệt vời. Nhờ có sự giúp đỡ của trí tuệ nhân tạo AI, không khí lễ hội dường như cũng tràn đầy khắp nẻo theo một cách rất riêng, chưa từng có trước đây. Những tấm ảnh cũ vô tri giác, qua bàn tay phù phép của AI lại trở nên sinh động, hấp dẫn lạ thường. Chỉ với chiếc điện thoại nhỏ, người dùng như được sống lại cả một miền ký ức tuổi thơ, những kỷ niệm xa xưa, được gặp lại những người mình yêu thương nhất thêm một lần nữa. Hóa ra AI không hề lạnh lùng, vô cảm như

chúng ta vẫn nghĩ ; nó ấm áp, chan hòa tình yêu thương đến vô tận vô cùng. Chiến dịch đã thành công chạm đến cảm xúc của người tiêu dùng trên cả nước, đặc biệt gây xúc động mạnh mẽ với những người con xa quê thường xuyên mong ngóng về gia đình về ngày đoàn viên ấm êm hạnh phúc. Sự sáng tạo độc đáo và sự phát triển vượt trội của công nghệ AI đã làm nên thành công không chỉ cho Kinh Đô, mà còn mở ra cả một thời kỳ mới, thời kỳ của công nghệ số lên ngôi. Là người trẻ trong thời đại hiện đại này, chúng ta cần phải trân trọng những gì mà AI mang lại cho con người, đồng thời làm chủ AI để có thể biến một công cụ không có trái tim trở thành thứ để lan tỏa tình yêu thương đến mọi người, như cách mà đội ngũ marketing của Kinh Đô đã làm.

=>> Vấn đề: Ứng dụng công nghệ số trong cuộc sống, sáng tạo trong kinh doanh.

NGÀY 1

Top 1:

+ Hồng Nga

Ngày 1: $20+30+20+20= 90/100$ (BD)

Ưu điểm: sáng tạo, diễn đạt tốt, xđ đúng nd tư tưởng.

* Cách đây nhiều năm có một cô giáo ở Detroit nhờ Stevie Morris giúp cô tìm một con chuột trong lớp học. Cô đánh giá rất cao khả năng nghe của Stevie và khen rằng Thượng đế đã tặng cho cậu một đôi tai thính để bù lại sự khiếm thị. Cô không ngờ rằng đây là lần đầu tiên Stevie được người khác khích lệ và quên đi khiếm khuyết trước giờ. Có lẽ điều ấy đã tạo nên một bước ngoặt trong cuộc đời chàng trai trẻ, từ khi phát hiện ra năng khiếu nghe của mình, cậu đã nỗ lực phát huy tài năng và trở thành một trong những ca sĩ nhạc pop tuyệt vời nhất đồng thời là nhạc sĩ sáng tác những ca khúc hay nhất nước Mỹ trong thập niên 70 dưới cái tên huyền thoại-Stevie Wonder.

=> Phân tích dẫn chứng:

William Arthur Ward từng nói rằng:”một lượng nhỏ lời khen đáng giá bằng cả mớ khinh miệt,một giọt khuyến khích có ích hơn cả gàu bi quan,một chén lòng tốt hơn cả tử phê phán”.Dòng thời gian cứ mãi chảy trôi theo chiều dài năm tháng,chúng ta lớn dần lên và đôi khi chúng ta cũng mang theo cái tôi của mình lớn lên nữa.Bởi thế mà,những lời khen ngợi chân thành từ trái tim yêu thương có lẽ chỉ được nói ra khi tâm hồn con người đạt tới cảnh giới nào đó đủ để phủ mờ lên những lời chỉ trích mang đậm cái tôi cá nhân.Người cô giáo đầu tên ấy đã được Stevie Wonder kể lại bằng tất cả sự mến mộ,kính yêu.Một người cô không đơn thuần chỉ gieo con chữ trong trí tuệ trẻ thơ mà còn ươm vào tâm trí chúng những hạt giống của niềm tin hy vọng.Ý nghĩa lời khen ấy không chỉ dừng lại ở sự khích lệ,cảm kích mà nó còn như cơn sóng mạnh tràn vào bến bờ khát khao mạnh mẽ trong suy nghĩ của Stevie,cơn sóng nhẹ nhàng đưa cậu vượt bao gian khó để rồi trở thành người đại diện tiêu biểu cho âm nhạc đại chúng Mỹ nửa sau thế kỉ 20,sáng tác hơn 30 ca khúc lọt vào top ten,giành được 22 giải Grammy (nhiều nhất cho một nghệ sĩ solo)cũng như Giải Thành tựu trọn đời.Ông cũng đã giành được giải Oscar cho ca khúc trong phim hay nhất và được ghi danh vào cả “Đại sảnh Danh vọng Rock and Roll” lẫn “Đại sảnh Danh vọng Nhạc sĩ”.Và cuối cùng, cơn sóng nâng ông lên cao hơn với danh hiệu top 9 ca sĩ vĩ đại nhất mọi thời đại do tạp chí “Rolling Stone” bình chọn.Câu chuyện về thành công của Stevie khép lại mở ra trong mỗi chúng ta những trăn trở còn bỏ ngỏ,phải chăng một chút quan tâm,một chút động viên,một lời khích lệ chân thành...tất cả sẽ khiến trái tim rung lên và nỗ lực tỏa sáng?Nhìn trở lại chính mình,tôi nhận ra rằng bản thân cũng luôn khao khát được khen ngợi và tán thưởng để có động lực làm tốt hơn hiện tại.Bởi thế mà tôi cũng sẽ dành những lời động viên chân thành nhất đến mọi người xung quanh mình khi cần thiết để họ có được điểm tựa tinh thần,một nơi những niềm tin không bao giờ ngã ngũ,nơi trái tim được xoa dịu và cộng hưởng nguồn sức mạnh vô hình.

=> Áp dụng cho bài NLXH: giá trị lời khen,những điều bình dị,sự quan tâm...

+ Sửa

Ngày 1: 20+25+20+25= 90/100 (HH)

Đ/G : D/C tuy cũ nhưng khai thác rất tốt, diễn đạt hay, mới mẻ, có lỗi chính tả nhẹ, có thể bỏ qua.

*Kito Aya, cô nữ sinh Nhật Bản phải đối mặt với bệnh thoái dây sống tiểu não, đã dũng cảm và mạnh mẽ để sống những ngày trọn vẹn, yêu thương bên mọi người. Cô tâm sự: “Có những người mà sự tồn tại của họ giống như không khí, êm dịu, nhẹ nhàng, chỉ khi họ mất đi người ta mới nhận ra họ quan trọng nhường nào. Mình muốn trở thành một sự tồn tại như thế.” Cuốn nhật ký “Một lít nước mắt” của cô đầy nghị lực và cảm động, đã truyền thông điệp mạnh mẽ về giá trị của cuộc sống. Đến tận cuối đời, Aya vẫn giữ trọn niềm tin yêu của mình với cuộc đời, với mọi người. Cuốn nhật ký của cô kết thúc bằng dòng chữ: “Cảm ơn”.

=> Phân tích D/C: Tinh thần nghị lực, lạc quan, trân quý cuộc đời là một lẽ sống đáng quý của cuộc sống. Nó tựa như cơn mưa trong lành vô tình đổ qua thế gian làm đâm chồi, nảy lộc những hạt mầm sống của sự hạnh phúc. Cô gái Kito Aya đến từ xứ sở mặt trời mọc cũng như vậy đó, dẫu cuộc đời sắp bị vùi dập bởi căn bệnh quái ác, nhưng cánh hoa hướng dương rực rỡ một sắc vàng ấy vẫn “tỏa sắc hương trời”, sống đời đẹp đẽ. Bất chấp dòng đời đưa đẩy, cô vẫn mạnh mẽ bước tiếp không ngại gian khó. Người con gái với tâm hồn trong sáng, thánh thiện đến vô ngần ấy đã trở thành một biểu tượng mạnh mẽ về sức sống và niềm tin con người không bao giờ dứt. Thứ “ánh sáng” mà cô gái trẻ với “tinh thần thép” để lại đã trở thành một “liều thuốc trị liệu” tâm hồn, ăn sâu vào nhận thức con người, hồi sinh những trái tim cần cỗi, sỏi đá, giúp con người ta trở nên hướng thượng hơn. Có thể nói, tuy cuộc đời ngắn ngủi nhưng cô đã sống hết mình vì cuộc đời, không để chính những cảm xúc bùa (bùa) vây tâm trí. Những “vết đen” cuộc sống dường như không làm chùn bước đôi chân của người thiếu nữ trẻ, trái lại cô càng kiên định hơn, cô coi căn bệnh mà cô mắc phải chỉ là cái cớ để hoàn thiện “phiên bản tốt hơn của chính mình”. Qua câu chuyện của Kito Aya, tự trong sâu thẳm trái tim tôi như được nảy nở lên những cánh hoa đẹp rực rỡ vậy, mang lại trong tôi những phẩm chất “người” nhất, thanh lọc tâm hồn tôi trở nên tươi sáng như ánh hoàng kim, đẹp đẽ hơn bao giờ hết!

=>> Dẫn chứng này bàn tới vấn đề “Nghị lực và tinh thần lạc quan, tôn quý cuộc sống của con người trong xã hội”.

Top 2:

+ **Phạm Thị Bích Mai:**

Ngày 1: TH:15+30+15+25=85/100

Dẫn chứng này không thời sự nhưng cách khai thác, nhìn nhận vấn đề mới, độc lạ, sâu sắc.

*Vincent Willem van Gogh được đánh giá là một trong những nhân vật nổi tiếng và có ảnh hưởng nhất trong lịch sử nghệ thuật phương Tây. Tuy nhiên như người ta thường nói: “Khoảng cách giữa thiên tài và kẻ điên rất mong manh”, Van Gogh được cho là một kẻ mắc bệnh tâm thần. Căn bệnh rối loạn lưỡng cực của Van Gogh tuy đem lại cho ông nhiều đau khổ cho ông, nhưng nó lại là ngọn nguồn của sáng tạo cho những tác phẩm bất hủ sau này. Bất chấp cuộc đời đầy biến động, Van Gogh vẫn là một trong những nghệ sĩ vĩ đại nhất Châu Âu.

=> Phân tích dẫn chứng:

"Đị biệt", "khác người", "không bình thường", "tâm thần",...là những từ người đời xưa gán cho vị danh họa đại tài người Hà Lan Vincent van Gogh. Ở thời đại của ông, người ta rất khắt khe với những làn gió mới cách tân nghệ thuật. Họ ưa thích những nét vẽ phản ánh nguyên si hiện thực đời sống nên khi thưởng thức một bức tranh chứa đựng linh hồn, người ta chê bai, phớt lờ, để lại những lời phê bình gay gắt. Thế nhưng Van Gogh không trách họ, chỉ tôn trọng ý kiến rồi lẳng lặng tiếp tục sự nghiệp vẽ, vì ông đã "lắng nghe lời thì thầm của trái tim". Ông tin rằng chỉ cần nỗ lực không bỏ cuộc thì người đời sẽ cảm được cái thế giới nghệ thuật nhiệm màu của ông. Cuộc đời Van Gogh là một bản nhạc buồn, nhưng những nốt trầm trong bản nhạc ấy không biến mất mà vẫn vang vọng mãi suốt chiều dài lịch sử; có lẽ bởi cái chết tang thương bởi căn bệnh trầm cảm, hay chính những công trình nghệ thuật đồ mà ông để lại cho đời. "Những hình xoắn ốc trong Đêm đầy sao thật dị hợm".

Nhưng đâu ai ngờ rằng cấu trúc tinh vân trong vũ trụ thực sự trùng khớp với

tỉ lệ trong bức tranh. Sự độc đáo mang nét cá tính của Van Gogh không phải là điên, là dị biệt mà chính là sự khẳng định mình, khẳng định tài năng và sự phát hiện đầy lý thú của một danh họa thiên tài. Câu chuyện về vị họa sĩ người Hà Lan ấy không hề trôi về dĩ vãng, nó vẫn mãi là ngôi sao sáng ngời, soi sáng cho cuộc đời, cho thế hệ trẻ ngày nay. "Bạn là ngôi sao chờ ngày tỏa sáng." (Tuổi trẻ đáng giá bao nhiêu?). Hãy luôn tin tưởng vào giá trị của bản thân và sống hết mình vì nó. Hãy nỗ lực từng ngày để có một cuộc đời "ghi danh sử sách" như vị danh họa lỗi lạc kia bạn nhé!

=>> Vấn đề: Khẳng định giá trị riêng, dấu ấn riêng của bản thân.

+ Ngocw

Ngày 1: 20+ 25+15+25=85/100 (BD)

-Ưu điểm: dẫn chứng đưa ra và cách phân tích khá logic, có chiều sâu, thuyết phục; câu mở đầu mới mẻ, biết cách lồng ghép câu nhận định(+có sáng tạo); có bài học nhận thức cho bản thân (tốt).

-Khuyết điểm: tránh cách diễn đạt thường (quả thật là; qua đó), khiến câu văn cứng nhắc, không được tự nhiên.

*Khi nhắc đến những hộp đồ ăn miễn phí, những hộp khẩu trang, hay đến cả những đồ ăn, thức uống được trao tặng, tôi làm sao mà quên được những cá nhân nhỏ bé, những cộng đồng lớn trong đại dịch Covid -19. Từ những chiếc xe chở đầy ắp tình thương (hộp bánh, khẩu trang,...) của anh Lâm Ông Húc, đi qua những cây gạo ATM sẵn sàng giúp đỡ nhân dân có được những ngày no, cho đến cả Công an Hà Nội cũng đã chung tay phát hàng nghìn hộp khẩu trang cho nhân dân, cùng những người bác sĩ luôn ngày đêm cố gắng để bảo vệ mọi người.

=> Phân tích dẫn chứng:

Ralph Waldo Emerson đã từng nói :” Tử tế là một ngôn ngữ mà người câm có thể nói và người điếc có thể nghe”. Quả thật là như vậy, chúng ta hãy cùng nhìn nhận xem. Việt Nam ta vốn nổi tiếng với truyền thống “tương thân tương ái”, những hành động từ nhỏ bé đến lớn lao của mỗi cá nhân, mỗi cộng đồng là một sự khẳng định cho sự tử tế, yêu thương, lạc quan trong cuộc

sống. Điều này chứng minh rằng niềm lạc quan, tình yêu luôn đầy ắp trong cuộc sống ta, là một phần không thể thiếu. Từ sự nhận thức, thấu hiểu của từng con người bé nhỏ mà đã khiến cho mọi người cùng đồng lòng, quyết tâm đứng lên chống dịch, cũng như sự truyền tay nhau của những món đồ vậy. Ban đầu chỉ là những hộp bánh, hộp khẩu trang đơn giản trên những chiếc xe máy nhỏ bé, dần dà khiến cho nhân dân cảm thông, yêu thương lẫn nhau. Từ đó mà có những sự xuất hiện của các tổ chức từ thiện, của các cộng đồng vì nhân dân, giúp cho ta có thêm niềm tin chiến thắng. Vai trò của các việc làm trên vô cùng quan trọng, chúng đã đóng góp một phần không nhỏ trong sự thành công chiến thắng đại dịch Covid - 19. Những hành động đầy tình ấm áp, yêu thương tạo nên một niềm tin, sự lạc quan cho muôn dân, giúp cho họ phần nào không phải sống trong sự đói khổ vì giãn cách, hơn thế là thể hiện tinh thần thực hiện truyền thống của dân ta. Phải nói rằng, chúng ta thật là may mắn vì họ xuất hiện trên con đường đời ta.

Qua đó, tôi nhận thức và hiểu được rằng, khi chúng ta yêu thương, tử tế với mọi người xung quanh sẽ mang lại cho tôi một cuộc sống tràn đầy tình thương, ngập tràn trong sự cảm thông, nhận được sự đối xử tử tế bởi mọi người để mà bản thân tôi cần phải luôn có cái nhìn tích cực về cuộc sống, luôn nhìn cuộc sống, đối xử với cuộc sống sao cho đẹp, sao cho tốt.

=> Dành cho các đề về tấm lòng yêu thương, sự tử tế.

+ Trần Anh Tú:

Ngày 1: $20+25+15+25= 85/100$ (HH)

Đ/G : Khai thác D/C tốt, đầy đủ khía cạnh, biết bắt cập thời sự (câu “Hiền tài là nguyên khí QG...” có trong thư chúc mừng năm học mới của chủ tịch nước Tô Lâm)

*Nhà giáo Chu Văn An (1292-1370) được biết đến là một nhà nho, nhà hiền triết, nhà sư phạm mẫu mực thời nhà Trần. Ông "tính cương nghị, thẳng thắn, sửa mình trong sạch, không cầu lợi lộc". Ông ở nhà đọc sách, học văn tinh thông, nổi tiếng gần xa, "học trò đầy cửa, thường có kẻ đỗ đại khoa". Ra làm quan thời Trần Dụ Tông, chính sự suy đồi, đạo đức bại hoại, nịnh thần lũng đoạn. Thấy vậy, ông bèn dâng “Thất trảm sớ” xin chém 7 tên nịnh thần nhưng

không được vua chấp thuận. Sau đó, ông bỏ về Chí Linh tiếp tục sự nghiệp dạy học.

=> Phân tích D/C: Quả thật, cả đời ông đã cống hiến cho sự nghiệp giáo dục của nước nhà, ông chỉ lấy dạy học, làm thơ cho vui. Ông không vì học trò mà làm quan to mà dựa dẫm, luôn thẳng thắn đứng lên chống lại cái ác. Ông luôn tận tụy với học trò, ông là người dạy giỏi nhưng vô cùng nghiêm khắc, trọng tài năng của học trò và ghét những người cậy giàu ham chơi. Học trò của ông có nhiều người giỏi, có công giúp nước như Phạm Sư Mạnh, Lê Quát, hai quan lớn của triều Trần. Với lí tưởng sống cao đẹp, là một người thầy vĩ đại, là một nhà nho yêu nước, ông luôn đứng lên chống lại cái ác, cái xấu để đất nước phát triển đi lên “dâng vua thất trăm sớ để chém quan tham”, khi không được vua chấp nhận, ông đã lui về quê ở Chí Linh, Hải Dương để ở ẩn và tiếp tục dạy học trò, ông quan niệm “Hiền tài là nguyên khí quốc gia. Nguyên khí thịnh thì đất nước thịnh, nguyên khí suy thì đất nước suy”. Ông luôn có tư tưởng về giáo dục rất tiến bộ, là người Thầy tiêu biểu của mọi thời đại. Ông đã dành cả cuộc đời mình cho sự nghiệp dạy học với triết lý giáo dục nhân văn, không phân biệt giàu nghèo, học đi đôi với hành và học tập suốt đời, học để biết, học để làm việc và để cống hiến cho xã hội, rất gần với giáo dục thời đại ngày nay. Bởi thế, ông được dân chúng tôn là “Vạn thế sư biểu”. Qua đây, ta có thể học được nhiều phẩm chất cao đẹp từ ông, đó chính là lối sống kiên trung, thẳng thắn, mẫu mực và luôn có một lòng nồng nàn yêu nước.

=> Dùng cho đề “Lý tưởng sống cống hiến, là tấm gương của một người thầy mẫu mực, sống trung thực, thẳng thắn, dám đứng lên đấu tranh chống lại cái ác, lòng yêu nước”.

NGÀY 3

TOP1:

1. Ngọc Hà

20+25+30+18=93/100 (BD) - Ưu điểm: Cách dẫn dắt tốt. Bài viết biết khai thác chiều sâu của v.đề, câu văn cô đọng, hàm súc nhưng vẫn thấy rõ đc quan điểm của bản thân.(tốt). Cách viết logics, khéo léo trong cách truyền tải nd, thông điệp, bài học

Từ một người làm thuê đào khoai tây dưới ánh nắng chói chang với thu nhập 4 xu/giờ, ít ai ngờ được sau này Rockefeller đã trở thành người có tài sản lên tới cả tỷ USD.

=> Phân tích dẫn chứng: “Bạn không thể vượt biển chỉ bằng việc đứng và chằm chằm nhìn vào mặt nước” - những lời chia sẻ của nhà thơ Tagore đã khiến tôi phải tự hỏi bản thân rằng liệu chúng ta sẽ ưu tiên việc học lý thuyết bơi lội trước hay thực hành trước để vượt biển? Có lẽ, ai trong số chúng ta cũng sẽ lựa chọn nền tảng trước khi thử nghiệm, song nếu có một tỷ phú lại không tuân theo quy luật thông thường đó mà vẫn thành công, bạn có dám thay đổi quyết định không? Đúng vậy, người mà tôi muốn nhắc đến đó chính là ông trùm dầu mỏ nước Mỹ - John D. Rockefeller. Những thành tựu quý giá của Rockefeller ngày hôm nay đều xuất phát từ khả năng tự học qua kinh nghiệm thực tiễn từ thuở ấu thơ. Bởi vì hoàn cảnh nghèo khó, ông không được hưởng nền giáo dục cao cấp như những người khác, vì vậy, ông luôn tận dụng mọi cơ hội để tiếp thu kiến thức từ đời sống. Ông chủ động đi bắt gà rừng theo lời mẹ dặn có thất bại bao nhiêu lần, tự học hỏi cách nuôi gà và quản lý sổ sách, tiết kiệm cho đến làm thuê đào khoai tây. Không chỉ học qua công việc, ông còn tự mình nghiên cứu các lĩnh vực liên quan đến tài chính, kinh doanh và quản lý. Cuối cùng, Rockefeller nhìn thấy được tiềm năng ở ngành dầu mỏ, ông đã không ngần ngại dấn thân vào mảng kỹ thuật này và phát triển một hệ thống quản lý chặt chẽ cho tập đoàn Standard Oil. Phải chăng một hành động còn có giá trị hơn một tấn lý thuyết? Hành động của Rockefeller đã đặt nền móng cho sự phát triển vững bền của ngành công nghiệp dầu mỏ nước Mỹ còn cho nhân loại thấy được nỗ lực có thể thay đổi cả một cuộc đời. Qua đó, tôi nhận thức được rằng hành trình tự học luôn muôn hình vạn trạng, có những

người học theo lý thuyết, cũng có người lựa chọn thực hành hoặc cân bằng cả hai. Tự trung lại, cái cốt lõi của hành trình tự học chính là sự kiên trì. Tôi vẫn đang trên chặng đường kiên trì để gặt hái thành tích trong những ngày tháng cuối cấp của mình, thiết nghĩ rằng, chỉ cần tôi không ngừng cố gắng thì cũng có thể đạt được kết quả như con chim đại bàng giã lên bão mà vươn xa.

=> Áp dụng cho bài: Hành trình tự học theo kinh nghiệm thực tiễn, nghị lực, thành công đến từ nỗ lực và kiên trì...

TOP2:

2. Lê Thị Minh Thúy

D/G: **TH:20+25+20+25=90/100**

Bài viết có ấn tượng , sự tìm tòi và hiểu biết đáng ngưỡng mộ , cách e liên kết đoạn văn một cách mạch lạc và đầy chiều sâu

*William Herschel trước khi trở thành một nhà thiên văn học nổi tiếng vốn là một nhạc công thực thụ. Nhưng điều kì diệu là trong những lần chơi nhạc và sáng tác ông thường có thói quen nhìn lên bầu trời đêm đầy sao để tìm nguồn cảm hứng dạt dào sâu sắc . Lâu dần William Herschel lại sinh ra yêu mến bầu trời đêm và các vì tinh tú lấp lánh trong dải ngân hà. Sau đó, để thỏa mãn đam mê, ông tự đọc những tài liệu về thiên văn, tìm tòi học hỏi để tự làm một chiếc kính viễn vọng cho riêng mình với mười sáu tiếng mỗi ngày dùng để mài gương và ống kính. Tình cờ trên hành trình tìm kiếm các vì sao mới, những “vùng đất hứa” trong thiên hà bao la, ông đã vô tình phát hiện ra một vật thể lạ và báo cáo chúng cho cơ quan vũ trụ quốc tế NASA. Và vật thể lạ đó chính là Thiên Vương tinh, một trong số bảy hành tinh lớn nhất trong hệ mặt trời. Đây thực sự là một khám phá mang tính bước ngoặt, đánh dấu cho một bước tiến lớn của ngành thiên văn học. Cũng chính sự tự học, tự tìm tòi, nghiên cứu hăng say mà William Herschel từ một nhạc

công yêu thích bầu trời đã trở thành một nhà thiên văn học nổi tiếng thế giới, được nhiều người biết đến.

=> “Người tự học là người thầy của chính mình” (Nguyễn Bá Học). Tự học là một hành trình khám phá bản thân, nơi ta không chỉ thu nhận tri thức mà còn rèn luyện ý chí và sự kiên trì. Khi tự mình tìm tòi, ta nắm quyền làm chủ tri thức, tự do sáng tạo và phát triển tư duy độc lập.

Chính trong quá trình tự học, ta khám phá ra khả năng vô tận của bản thân, mở ra những chân trời mới mẻ mà học hỏi từ người khác không thể đem lại. Và đó cũng là cách mà nhà thiên văn học nổi tiếng William Herschel tìm ra vì tinh tú mang tên Thiên Vương tinh. William

Herschel đã bắt đầu từ con số không, nhưng nhờ vào việc tự học, ông đã mở ra những cánh cửa mới và đạt được những thành tựu đáng kể trong lĩnh vực thiên văn học. Ông đã dành hàng giờ mỗi ngày để mài gương và ống kính cho kính viễn vọng của mình, tự mình tìm hiểu những kiến thức mới về thiên văn học. Điều đó đã giúp ông phát hiện ra Thiên Vương tinh, một hành tinh quan trọng trong hệ mặt trời, từ đó ghi dấu tên mình trong lịch sử thiên văn học. Câu chuyện của William Herschel đã giúp tôi hiểu rõ hơn về tầm quan trọng của sự tự học trong cuộc sống. Đúng như Abraham Lincoln từng bộc bạch: “Không có gì có thể thay thế cho sự tự học và tự tìm hiểu”. Tự học không chỉ là cách để nắm vững kiến thức mà còn là phương tiện để phát triển bản thân và đạt được những thành tựu lớn lao. Tôi nhận ra rằng mình cần rèn luyện kỹ năng tự học, không ngừng tìm tòi và khám phá, không chỉ trong lĩnh vực học tập mà còn trong mọi khía cạnh của cuộc sống. Có làm được điều đó, tôi mới có thể vượt thoát khỏi vùng an toàn của bản thân để chạm tới những ước mơ cao hơn, những mục tiêu lớn hơn. Tự học chính là khởi đầu của mọi sự tiến bộ và thành công. Tuy nhiên, không thể phủ nhận rằng, trong thời đại công nghệ phát triển vượt bậc như hiện nay, việc tiếp cận tri thức trở nên dễ dàng hơn bao giờ hết. Người học có thể dựa vào rất nhiều công cụ, từ sách vở, internet, cho đến các khóa học trực tuyến. Nhưng chính điều này cũng tạo ra một thách thức: sự lệ thuộc quá mức vào những nguồn tri thức có sẵn có thể làm suy

yếu khả năng tự học, tự khám phá và sáng tạo của mỗi cá nhân. Khi chỉ biết tiếp thu mà không biết cách phân tích, đánh giá và tạo ra giá trị từ tri thức, con người dễ dàng bị mắc kẹt trong vùng an toàn của sự thụ động. Nhưng cũng nhờ có công nghệ, chúng ta có thể hình dung một tương lai tươi đẹp, khi tất cả mọi người đều có tinh thần tự học. Trong bối cảnh này, kỹ năng tự học sẽ không chỉ là một yếu tố hỗ trợ, mà còn trở thành yếu tố then chốt để thành công. Những ai biết cách tự học sẽ tận dụng tối đa tiềm năng của AI để nâng cao kiến thức, phát triển kỹ năng và mở rộng tầm nhìn của mình. Ngược lại, những ai thiếu kỹ năng tự học sẽ dễ bị tụt lại phía sau, không tận dụng được hết các cơ hội mà công nghệ mang lại. Khi học trực tuyến trở nên phổ biến, tự học sẽ là chìa khóa để mỗi cá nhân vượt qua những thách thức mới và phát triển trong một thế giới ngày càng phức tạp. Việc tự học không chỉ giúp mỗi người nắm vững kiến thức mà còn rèn luyện khả năng tự định hướng, tự điều chỉnh và tự tạo động lực cho bản thân, điều này sẽ là yếu tố quyết định giúp mỗi người không chỉ thành công trong học tập mà còn trong cuộc sống và sự nghiệp tương lai.

=>> Dẫn chứng này bàn tới vấn đề “Tự học”

TOP3:

3. TRÀ MY

D/G: $20+28+17+23=87/100$ (TH)

Bám sát chủ đề và thể hiện tốt tinh thần tự học và ý chí kiên trì của Hồ Chí Minh. Dc cụ thể rõ ràng và thuyết phục. Diễn đạt trong bài sinh động gọi lên h/a sống động về qtrình tự học và cống hiến của Bác.

- Dẫn chứng:

Chủ tịch Hồ Chí Minh là một tượng đài vĩ đại cho tinh thần tự học và vươn lên không ngừng nghỉ, dù ở bất kỳ hoàn cảnh nào. Chính tinh thần học hỏi, ý chí tự phấn đấu, rèn luyện đã hun đúc nên một Nguyễn

Tất Thành, một Nguyễn Ái Quốc, một Hồ Chí Minh, một vĩ nhân Việt Nam, danh nhân thế giới. Một con người với tư duy minh triết, khôi óc thông tuệ và một trái tim yêu nước thương dân nồng nàn cùng nhiệt huyết cháy bỏng đã quyết ra đi tự tìm đường cứu nước từ khi mới 21 tuổi.

-Phân tích dẫn chứng:

Hình ảnh Người trong bộ quần áo giản dị, ngồi bên chiếc bàn gỗ mộc mạc, chăm chú đọc sách là minh chứng cho sự khiêm nhường và lòng ham học hỏi không bao giờ ngừng nghỉ. Hồ Chí Minh không chỉ là một vị lãnh đạo vĩ đại mà Bác còn là người thầy, người truyền cảm hứng cho cả dân tộc. Độc lập tự do của Tổ quốc hôm nay bắt nguồn từ những ngày tháng “Người đi tìm hình của nước”. Khi còn là một chàng thanh niên, Nguyễn Tất Thành bước chân lên tàu Đô - đốc để rời quê hương với ước mơ cháy bỏng tìm con đường giải phóng cho dân tộc. Người đã chẳng mang theo bên mình hành trang nào ngoài tinh thần tự học và lòng yêu nước sâu sắc. Khi ấy, Bác học từ những cuốn sách cũ kỹ, những mẫu báo Pháp nằm trên bàn ăn nhà hàng. Trong ánh mắt sâu thẳm của Bác, từng dòng chữ được đọc không chỉ là kiến thức mà còn là nỗi đau đáu của dân tộc và sự dân thân để Người thấu hiểu về thế giới bên ngoài để tìm ra con đường đúng đắn giải phóng cho đất nước. Hình ảnh anh thanh niên trẻ tuổi, cô đơn giữa Paris phồn hoa nhưng lại miệt mài bên trang sách, kiên nhẫn tra từ điển, học từng từ ngữ, từng quy tắc ngữ pháp như đang gõ từng nhịp, từng bước lên hành trình cách mạng đầy chông gai nhưng tràn đầy hy vọng. Tự học – ngọn lửa soi sáng con đường giải phóng dân tộc, mỗi ngôn ngữ Bác học không chỉ là một phương tiện giao tiếp, mà là chiếc chìa khóa mở ra những tư tưởng tiến bộ, những lý thuyết cách mạng mà Người có thể áp dụng cho sự nghiệp giải phóng dân tộc. Trong căn phòng chật chội ở một góc khuất của Paris, Bác đã tìm thấy ánh sáng của Chủ nghĩa Marx-Lenin – ánh sáng ấy như ngọn đuốc rực rỡ giữa đêm đen, đã thắp sáng con đường chông gai cho cách mạng Việt Nam.

Từ những năm tháng tự học đó, Bác đã xây dựng nền tảng cho toàn bộ cuộc đấu tranh giành độc lập của đất nước. Sự tự học của Bác không chỉ mang tính cá nhân mà còn trở thành nguồn sống cho cả dân tộc. Như một người chèo đò trên dòng sông kiến thức, Bác dẫn dắt cả dân tộc vượt qua những khúc sông xoáy của ách đô hộ, đưa đất nước đến bến bờ độc lập. Tự học trong lao tù – tinh thần thép không khuất phục, khi bị giam cầm trong nhà tù Tưởng Giới Thạch, Hồ Chí Minh vẫn tiếp tục tự học. Giữa bốn bức tường lạnh lẽo, với cơ thể bị xiềng xích, lại làm tinh thần của Bác càng tỏa sáng rực rỡ. Những dòng thơ trong "Nhật ký trong tù" không chỉ là tiếng nói của sự kháng cự, mà còn là biểu tượng của tinh thần tự học và tự do tâm hồn. Hình ảnh Bác bên song sắt, tay cầm cuốn sách Hán ngữ, với ánh mắt trầm tư giữa bóng tối nhà tù, không chỉ là sự kiên cường cá nhân mà còn là biểu tượng của ý chí, của niềm tin vào sức mạnh của tri thức. Trong nơi giam giữ ngặt nghèo ấy, Bác vẫn không ngừng học, không ngừng sáng tạo như ngọn lửa âm ỉ nhưng không bao giờ tắt. Bác Hồ đã từng nói : “Lênin khuyên chúng ta: “Học, học nữa, học mãi”. Câu nói này như một bản hòa ca vang vọng trong lòng mỗi người Việt Nam, khơi dậy ý thức trách nhiệm đối với bản thân và xã hội. Qua việc học, Bác đã giúp nhân dân nhận ra giá trị của tri thức, mở rộng tâm hồn và cái nhìn về cuộc sống, từ đó góp phần xây dựng một xã hội công bằng và văn minh. “Trúng gài, đập vỡ từ bên ngoài là thức ăn, đập vỡ từ bên trong là sinh mạng. Đòi người cũng thế, đập vỡ từ bên ngoài là áp lực, đập vỡ từ bên trong là trưởng thành”. Trưởng thành không đo đếm bằng tuổi tác mà được đúc kết từ bài học kinh nghiệm từ sự tự "đập vỡ" bản thân bên trong suy nghĩ. Ít nhất tôi đã thấy mình trưởng thành hơn khi nhận ra vai trò của việc tự học. Bởi vậy mà, trong quá trình lĩnh hội tri thức tôi rất chú trọng việc mày mò tìm hiểu kiến thức từ sách, mạng xã hội... ngay tại nhà. Đặc biệt, điều mà tôi nhận lại khi bản thân tự tìm hiểu và chinh phục tri thức không phải chỉ là ghi nhớ được chúng lâu dài mà còn có bao cuộc gặp gỡ được những người đồng hành chung chí hướng, họ luôn sẵn sàng giúp đỡ và chia sẻ cho tôi nhiều bài học đáng quý.

->> Ý nghĩa tinh thần tự học, sức mạnh tự học, ý chí kiên trì tự chinh phục tri thức...

TOP4:

4. SỬA

$20+25+15+20=80/100(\text{HA})$

Giọng văn giàu h/a nhưng bạn nên chú trọng hơn về phân ptich lợi ích của việc tự học hơn nhé

D/G:

Michael Faraday trưởng thành trong một gia đình nghèo ở thành phố London nước Anh. Vì không có điều kiện để đi học nên năm 14 tuổi ông đã phải đi đóng sách tại một tiệm sách suốt một thời gian dài. Trong thời gian làm công việc đóng sách đó, Faraday vô tình đọc vài cuốn sách và tìm thấy sự đam mê, hứng thú đối với bộ môn khoa học. Từ đó, ông quyết định xin làm phụ giúp cho nhà bác học Humphrey Davy, nhưng bị khước từ vì không có bằng cấp hay trình độ chuyên môn. Nhưng Michael Faraday không vì thế mà nản chí, ông luôn cố gắng, miệt mài cùng với tinh thần tự học cao ông đã giành được công việc ấy ngay sau đó và đã thể hiện được sự xuất chúng của mình trong lĩnh vực khoa học như: động cơ điện, máy phát điện,... trở thành nhà khoa học vĩ đại nhất trong lịch sử nhân loại.

=> Phân tích dẫn chứng:

Giữa chốn phố thị ồn ào nơi London, Michael Faraday như một anh chàng thợ mộc lành nghề với một niềm đam mê, khát khao đến cháy bỏng, luôn có những sáng kiến mới mẻ tạo nên những dấu ấn cho tác phẩm của riêng mình. **Con người tài hoa lỗi lạc ấy không chỉ được Thượng đế ban tặng một bộ óc tuyệt diệu và cao thượng mà những kiệt tác của ông còn như một chiếc thuyền du hành xuyên không mọi thời đại, dẫn cho lớp sóng của thời gian cứ dữ dội không ngừng, con thuyền ấy cứ băng băng tiến về phía trước đưa những phát minh vĩ đại đến với nhịp sống xã hội đương đại**(hoi vô lý bạn

dùng cấu trúc” không chỉ...mà” thì 2 vế nó sẽ bằng nhau , vế t1 được thưởng để ban tặng nhưng vế thứ 2 là do chính ông ấy tự làm nên nên không thể diễn đạt như thế được nó sẽ sai về nghĩa và cả mạch của đoạn văn). Thử hỏi nếu không có tinh thần tự học và ham học hỏi thì liệu rằng Michael Faraday có tạo nên những thành công vang dội đáng tôn quý đến như vậy? Sidney Sheldon đã từng nói rằng: “Tự học là một cuộc phiêu lưu vô tận, và chỉ có những người tò mò mới có thể đi đến đích cuối cùng”. Có lẽ đối với Faraday, khi những trang sách đầu tiên được ông mở ra, ông dường như cảm nhận được hơi thở sinh mệnh dồi dào được khơi lên bởi cánh đồng chữ nghĩa đa sắc đa màu với những đóa hoa nở tím giữa vườn đồi đã thôi thúc trong ông bản năng tò mò, giúp ông tiến gần hơn với chân trời tri thức bằng những chuyến “phiêu lưu” tuyệt vời và đầy thú vị. Tuy chàng trai Michael Faraday đầy nhiệt huyết, đam mê và luôn nỗ lực tự học để lột xác trở thành một “cánh bướm” tuyệt mỹ khiến người đời kiêng nể năm nào giờ đây đã trở về với cát bụi, với đất mẹ bao dung nhưng hơi ấm ngọt ngào của ánh dương mà con người tài hoa kiệt xuất ấy để lại đã trở thành một trang sử chói lọi trong lĩnh vực khoa học đến muôn đời sau. Bản thân tôi là một người trẻ tràn trề sức sống thanh xuân, tôi sẽ luôn tự học hỏi, tìm hiểu và trau dồi tri thức để trở thành một “cánh hoa” vẹn toàn trong xã hội thời hiện đại.

=> Bàn về vấn đề: Tinh thần tự học, ham học hỏi, đam mê cháy bỏng tạo nên những thành công trong cuộc sống.

5. Nguyễn Hoàng Bảo Ngọc

D/G: 20+20+20+20= 80/100 (Th.H)

Bài viết hay, liên kết nhiều dẫn chứng để làm nổi bật vấn đề tự học từ đó làm cho bài viết trở nên phong phú và mang tính thuyết phục cao !!!

Dẫn chứng ngày 9/9: Theo Đại biểu Quốc Hội lần thứ VII, người ta đã cho rằng Bác Hồ thành thạo 29 thứ tiếng và có thể nói một cách sành

sỏi. Kể từ ngày ra đi tìm đường cứu nước vào năm 1911, dù bận bịu với việc làm, Bác vẫn luôn dành 2-3 tiếng một ngày để học viết, học nói, cứ rảnh là Bác lại lôi người làm cùng mình ra để luyện giao tiếp. Có từ nào không hiểu, Bác viết lại ngay vào sổ để học dần. Những hôm dù có bận đến cỡ nào, Bác cũng cố gắng đọc 2-3 trang sách để phổ cập kiến thức cho bản thân. Chính vì vậy, Bác luôn là một tấm gương về tinh thần tự học cho chúng ta.

Phân tích dẫn chứng: Sinh thời, Bác của chúng ta đã từng có câu nói như thế này: “Nếu không chịu khó học thì không tiến bộ được. Không tiến bộ là thoái bộ. Xã hội càng đi tới, công việc càng nhiều, máy móc càng tinh xảo. Mình mà không chịu khó học thì lạc hậu, mà lạc hậu thì bị đào thải, tự mình đào thải mình”. Nếu liên hệ tới cuộc sống ngày nay, ta thấy rằng lời Bác nói vẫn còn giữ nguyên giá trị cho đến hiện tại và cả mai sau. Chính vì vậy, theo lời Bác nói, để không bị tụt lại phía sau bởi sự thiếu hiểu biết, ta luôn cần phải tự học, “học, học nữa, học mãi” để đáp ứng được nhu cầu xã hội hiện đại ngày nay. Tự học đòi hỏi chúng ta một thái độ **ng nghiêm khắc** thay bằng=> *(ng nghiêm túc, có tính kỷ luật cao)* và kiên trì, bởi khi tự học sẽ không ai dẫn dắt chỉ bảo ta, chính vì vậy, tự học cũng là một cách hay để ta trau dồi cái tôi bền bỉ, kiên trì trong mọi việc hơn. Tự học ngày nay là vô cùng cần thiết, bởi nó giúp ta chủ động trong việc lĩnh hội tri thức của nhân loại, mở rộng sâu sắc vốn hiểu biết của chúng ta. Hơn thế, khi tự chủ động học tập nghiên cứu, ta sẽ dễ dàng tiếp thu kiến thức, có khả năng ghi nhớ lâu cũng như cách vận dụng nó vào đời sống. Từ đó, học tập hiệu quả hơn, giúp ta năng động hơn trong quá trình học tập để phát huy khả năng sáng tạo của bản thân. Ngoài ra, việc tự học cũng giúp ta phát triển các kỹ năng như cách tìm kiếm, chắt lọc thông tin, phân tích và tổng hợp các tài liệu sao cho đầy đủ nhất. Chính vì lẽ đó, mỗi người chúng ta cần nâng cao tinh thần tự giác học tập, tích lũy vốn kiến thức liên tục để không bị lạc hậu, tụt lùi về sau. Đặc biệt là trong thời đại công nghệ số ngày nay, khi tin tức, thông tin và kiến thức được truyền tải một cách

rất nhanh, ta lại càng cần có tinh thần tự học để không bị lạc lõng, bị bỏ lại phía sau, để làm giàu cho vốn tri thức bản thân từ đó hoàn thiện bản thân tốt hơn, bắt kịp tốc độ của thời đại. Đặc biệt ngày nay, thời đại của AI lên ngôi, người ta đã chế tạo ra những con robot có thể nói chuyện, giao tiếp với con người, thậm chí là thay thế giáo viên để dạy học sinh chẳng hạn như Nhật đã sử dụng robot này trong quá trình giảng dạy tiếng anh tại các trường, Robot Anan có thể dạy tiếng Việt cho người học,... thì có thể trong một tương lai không xa, với sự kết nối mạnh mẽ của mạng toàn cầu cũng như trình độ dạy học của AI, con người sẽ ngày càng ưu tiên việc học từ xa, học trên mạng, tự học để thuận tiện và tiết kiệm thời gian hơn. Khi đó, việc tự học sẽ ngày càng phổ biến từ đó đòi hỏi con người phải càng nâng cao ý thức tự học. Thế nhưng việc tự học ngày nay đang ngày càng khó khăn hơn trước khi ngày càng có nhiều phương pháp, giáo trình học dễ khiến người học lan man, bối rối bởi không biết nên chất lọc như thế nào. Chẳng hạn như nói về lộ trình tự học IELTS hiện nay đã có tới hàng trăm đầu sách hướng dẫn tự học và hàng nghìn video, trang web chia sẻ phương pháp tự học khiến cho học sinh khá mất thời gian trong việc lựa chọn và xác định đúng phương hướng cho bản thân. Đặc biệt khi việc học ngày nay ngày càng áp lực, bài vở học sinh như chất thành núi, nhiều em phải đi học trên trường từ sáng tới tối sẽ khó để các học sinh có thể dành thời gian để tìm hiểu những kiến thức bên ngoài. Vì vậy, có thể nói rằng, việc tự học ngày nay tuy ngày càng đóng vai trò quan trọng hơn bao giờ hết, nó cũng đã đặt ra cho chúng ta những áp lực vô hình cũng như khó khăn trong việc xác định đúng phương pháp và lộ trình tự học cho bản thân.
=> Vấn đề bàn luận: vai trò tinh thần tự học đối với mỗi người khi đặt trong bối cảnh xã hội hiện nay.

6. PHẠM THU'

D/G: 20+20+15+25= 80/100 (Th.H)

Dẫn chứng mới mẻ, tuy đã lâu nhưng ít khi nghe nhắc đến, bạn đào rất sâu vào vấn đề, nếu có thể kết hợp thêm 1 số dc để tăng tính linh hoạt và giúp người đọc đỡ bị nhàm chán khi đọc thì quá ôki ạ ^^

*John D. Rockefeller, người sáng lập Tập đoàn Standard Oil và là một trong những tỷ phú đầu tiên của thế giới, chính là minh chứng sống động cho sức mạnh của việc tự học. Sinh ra trong một gia đình nghèo ở vùng quê Ohio vào thế kỷ 19, Rockefeller không có điều kiện tiếp cận với nền giáo dục cao cấp như nhiều người khác. Tuy nhiên, chính tinh thần tự học không ngừng và sự nỗ lực vượt bậc đã giúp ông tự trang bị cho mình những kiến thức cần thiết về kế toán và kinh doanh. Nhờ đó, ông từng bước xây dựng đế chế dầu mỏ khổng lồ, trở thành một trong những nhân vật quyền lực và giàu có nhất trong lịch sử thế giới.

Phân tích dẫn chứng:

John D. Rockefeller đã trở thành biểu tượng của sự giàu có và quyền lực trong lịch sử Mỹ, nhưng điều đáng chú ý là cách mà ông đạt được thành công này không chỉ nhờ vào may mắn hay hoàn cảnh mà còn dựa trên khả năng tự học xuất sắc của mình. Sinh ra trong một gia đình nghèo, Rockefeller không có điều kiện theo học ở những trường danh tiếng, nhưng ông không để điều đó cản trở sự phát triển của mình. Thay vào đó, ông đã tự học các kiến thức về kế toán, kinh doanh và thị trường. Chính nhờ việc tự học này, Rockefeller đã nắm vững những nguyên tắc tài chính cơ bản và phát triển tư duy chiến lược, giúp ông điều hành và mở rộng Tập đoàn Standard Oil, một trong những tập đoàn mạnh nhất thời đại. Bằng cách tự học, Rockefeller đã có thể nắm bắt các nguyên lý kế toán và quản lý tài chính, giúp ông quản lý dòng tiền của công ty một cách hiệu quả. Một phần quan trọng trong thành công của Rockefeller là khả năng đàm phán và xây dựng quan hệ với các đối tác, điều mà ông cũng phát triển thông qua tự học. Ông hiểu rõ tầm quan trọng của việc tạo dựng các mối quan hệ chiến lược và đã sử dụng kiến thức này để thiết lập các liên minh kinh doanh mạnh mẽ,

củng cố vị thế của Standard Oil trên thị trường. Những thành tựu của Rockefeller không chỉ là kết quả của tài năng thiên bẩm mà còn là thành quả từ quá trình tự học miệt mài. Khả năng tự học đã giúp ông nắm bắt kiến thức cần thiết, phát triển tư duy chiến lược và xây dựng mối quan hệ hiệu quả, từ đó tạo ra một trong những đế chế kinh doanh vĩ đại nhất lịch sử. Tự học đó không chỉ đơn thuần là việc tích lũy kiến thức mà còn là một quá trình rèn luyện ý chí, kiên trì và khả năng tự quản lý. Đặc biệt khi điều kiện khách quan không thuận lợi. Sự thành công của Rockefeller không chỉ là minh chứng cho giá trị của tự học mà còn thể hiện sức mạnh của khả năng tự định hướng trong việc tiếp thu kiến thức và kỹ năng. Giúp Rockefeller không bị giới hạn bởi khuôn khổ của giáo dục chính quy mà tự do khám phá, sáng tạo và phát triển những tư duy chiến lược độc đáo. Điều này cho thấy rằng tự học có thể tạo ra sự khác biệt lớn, không chỉ giúp người ta đạt được thành công cá nhân mà còn thúc đẩy họ định hình lại các ngành công nghiệp và xã hội. Tuy nhiên, cũng cần thừa nhận rằng không phải ai cũng có thể đạt được thành công như Rockefeller chỉ nhờ vào tự học. Sự khác biệt trong khả năng tiếp cận tài nguyên, môi trường học tập và sự hỗ trợ xã hội có thể tạo ra khoảng cách lớn giữa những người tự học và những người được học tập trong điều kiện tốt hơn. Điều này đặt ra câu hỏi về tính toàn diện của tự học: Liệu tự học có đủ để mang lại thành công cho tất cả mọi người, hay nó chỉ là một phần của bức tranh rộng lớn hơn, nơi giáo dục chính quy, sự hỗ trợ xã hội và kinh nghiệm thực tiễn cũng đóng vai trò quan trọng? Trong tương lai, khi kiến thức ngày càng dễ tiếp cận và công nghệ số hóa thay đổi cách con người học hỏi, tự học sẽ tiếp tục trở thành một xu hướng quan trọng. Điều này cũng đòi hỏi chúng ta phải có một cách tiếp cận thông minh hơn, biết cách chọn lọc và sử dụng thông tin hiệu quả. Tự học trong thời đại số không chỉ đòi hỏi sự kiên nhẫn và quyết tâm, mà còn cần kỹ năng phân tích, tư duy phản biện và khả năng kết nối các mảnh ghép tri thức lại với nhau để tạo ra những giá trị mới. Qua câu chuyện của Rockefeller, ta nhận ra rằng tự học không chỉ là một kỹ năng cần thiết mà còn là một triết lý

sống, một phương pháp giúp chúng ta tự xây dựng con đường của chính mình. Tuy nhiên, tự học cần được hỗ trợ bởi môi trường, công cụ phù hợp và sự hỗ trợ từ cộng đồng. Từ đó, tôi quyết tâm không chỉ nỗ lực tự học mà còn tìm kiếm các cơ hội học tập chính quy, xây dựng mạng lưới hỗ trợ, và luôn sẵn sàng đón nhận và khai thác những thay đổi của thời đại để phát triển bản thân toàn diện hơn.

=>> Dẫn chứng này bàn về: “Sức mạnh và vai trò của việc tự học trong quá trình đạt được thành công.”

7. Đặng Vũ Thùy Dương

(Ôi) : $20 + 25 + 15 + 20 = 80/100$

D/G: Bài làm tốt, diễn đạt trôi chảy, lập luận tốt, nhưng phần liên hệ giữa bạn với dẫn chứng còn ít nên từ đó cái “tôi” trong bài làm chưa rõ, chỉ chung chung. Khuyến khích.

Nêu dẫn chứng về việc tự học

=> Đặt vấn đề: ""Điều gì đã giúp những con người bình thường trở nên vĩ đại? Liệu có phải là nhờ vào sự nỗ lực không ngừng nghỉ trong việc tự học và khám phá kiến thức?"" Đó là nhưng(**những**) câu hỏi tôi luôn không ngừng ngẫm nghĩ và tìm kiếm câu trả lời cho đến khi tôi được biết đến cuộc đời của Frederick Douglass - một trong những nhân vật người Mỹ gốc Phi nổi tiếng (**Chỗ này câu hỏi của bạn đặt trong dấu ngoặc kép có thể bị hiểu nhầm là 1 câu nói của người khác, cách đặt chưa khéo**).

=> Phân tích dẫn chứng:

Từ những trang sách bụi phủ, hình ảnh một cậu bé da màu với ánh mắt khát khao tri thức đã vụt sáng. Đó là Frederick Douglass, một linh hồn bất khuất giữa thời kỳ nô lệ tàn bạo. Trong bóng tối của chế độ áp bức, cậu bé Douglass đã thắp lên ngọn lửa hiếu học mãnh liệt. Tự mình tìm tòi từng con chữ, từng kiến thức quý giá, cậu đã vượt qua mọi rào cản để vươn tới ánh sáng tri thức. Ngày ông trốn thoát khỏi xiềng xích nô lệ

và đặt chân đến Massachusetts, đó không chỉ là một sự kiện lịch sử, mà còn là một bước ngoặt lớn trong cuộc đời ông. Tại vùng đất tự do, ngọn lửa đam mê tri thức trong ông càng cháy bùng, ông vẫn tiếp tục con đường tự học, tự đào tạo và sau đó ông trở thành một nhà văn, một diễn giả tài ba, tiếng nói của hàng triệu người nô lệ. Những trang viết của ông, tràn đầy nhiệt huyết và sự thông minh, như những ngọn đuốc soi sáng cho hàng triệu người nô lệ, khơi dậy trong họ niềm tin vào một tương lai tươi sáng. Douglass đã trở thành một trong những tiếng nói mạnh mẽ nhất trong phong trào bãi nô, góp phần quan trọng vào việc xóa bỏ chế độ nô lệ ở Mỹ. Câu chuyện của Frederick Douglass không chỉ là câu chuyện của một cá nhân, mà còn là câu chuyện về sức mạnh của ý chí và khát vọng. Ông không chỉ là một nhà hoạt động xã hội xuất sắc mà còn là một tấm gương sáng cho mọi thế hệ. Từ đó, cho thấy rằng, tự học không chỉ là con đường ngắn nhất để giải phóng bản thân mà còn là chìa khóa mở ra cánh cửa thành công, là động lực để con người vượt qua mọi khó khăn, trở thành những nhân cách lớn. Nếu không có tinh thần tự học, Douglass sẽ mãi bị chìm đắm trong bóng tối nô lệ, không thể trở thành một nhà hoạt động xã hội có tầm ảnh hưởng lớn như vậy.

Và cũng như chúng ta, nếu không có tinh thần tự học, chúng ta sẽ dễ dàng bị thụ động, bỏ lỡ nhiều cơ hội để phát triển bản thân, khó thích nghi với sự thanh **(thay)** đổi của thế giới ngày nay...

Đặc biệt, trong khó khăn đợt đại dịch Covid - 19 vừa rồi, thì việc tự học lại càng trở nên quan trọng hơn bao giờ hết. Khi trường học đóng cửa, các hoạt động xã hội bị hạn chế, tự học là cách duy nhất để chúng ta tiếp tục học hỏi và nâng cao kiến thức. Để việc tự học đạt hiệu quả cao trong bối cảnh này, chúng ta cần xây dựng một kế hoạch học tập cụ thể, tận dụng các nguồn tài liệu trực tuyến phong phú và tìm kiếm sự hỗ trợ từ các trang mạng xã hội... Quan trọng hơn, hãy biến việc học thành một thói quen, sắp xếp thời gian hợp lý và không ngừng tìm tòi những phương pháp học tập mới mẻ, độc đáo.

=> Áp dụng cho bài NLXH: tinh thần tự học, ý chí nghị lực, sự quyết tâm, khát vọng...

NGÀY 4

Đề ngày 10/9/2024: Hãy chia sẻ một câu chuyện thật trên chặng đường đời của bạn mà bạn tâm đắc nhất, nêu cách ỨNG PHÓ với nó ra sao và bài học sâu sắc nhất của chuyện mà bạn rút ra cho bản thân là gì? (DẪN CHỨNG BẢN THÂN, thoải mái sáng tạo lối diễn đạt nhưng buộc phải có 3 ý chính gồm nêu câu chuyện, cách ứng phó và bài học) (Không quá 30 câu)

Top 1:

+ **Ngocw**

D/G: $20+30+20+30= 100/100$ (HH)

Bài viết xuất sắc, dẫn dắt câu chuyện hay, văn phong tốt, tuy nhiên có lối diễn đạt nhẹ.

Con người, mỗi cá nhân họ như một bông hoa khoe sắc giữa một vườn hoa lung linh, sinh mệnh của họ bé nhỏ, dễ “gãy” như những loài hoa vụn. Một bông hoa biến mất cũng không thể nào làm mất đi vẻ đẹp của “vườn hoa thế giới” này, có sao thật đau lòng quá đi. “Sự ra đi” đối với tôi là một điều quá mức, lần đầu tiên được chứng kiến điều này, là khi tôi vẫn chỉ là một đứa trẻ lên năm, lên sáu; trước cái chết của chú cá bảy màu, tôi đã có những suy nghĩ ngây thơ, cho rằng nó là một “nàng công chúa” đã sống hạnh phúc trong lâu đài của mình; tôi đã cẩn thận, tỉ mỉ tạo cho “cô” một nơi an nghỉ sau gốc cây ở đầu đường. Đó là một trải nghiệm cũng không buồn cũng không vui, nhưng gần đây, tôi đã được trải nghiệm thế nào mới là “sự ra đi”. Tần – một người em họ của tôi dưới quê, là một đứa trẻ tôi vô cùng yêu quý, chỉ kém tôi có vài tuổi nhưng có khi suy nghĩ còn trưởng thành hơn tôi, nhưng em lại

có một căn bệnh quái ác, đã phải lên viện điều trị từ lâu. Một buổi tối hôm nọ, tôi đã có dịp được lên viện để thăm em, nhưng lại không hay biết được đêm định mệnh đó; ngay khoảnh khắc bước vào khoa em đang nằm, tiếng chuông gọi từ phòng em kêu lên, tôi nhìn thấy những anh chị sinh viên y, những chị điều dưỡng vội vã chạy vào, dần dần còn có cả những bác sĩ hiện vẫn đang trực khi ấy. Khoảnh khắc ấy điều duy nhất mà tôi có thể làm chính là đứng bên ngoài và cầu nguyện cho em, nhưng thật buồn, họ không nghe thấy tiếng lòng của tôi. Chỉ sau một vài phút ít ỏi, tôi được hay tin em đã ra đi, vầng sao nhỏ bé của tôi đã không còn nữa rồi, tôi nhìn lên khuôn mặt của chị điều dưỡng, tôi càng nhìn tôi càng cảm thấy buồn, buồn vì các anh chị đã cố gắng nhưng không cứu được em, buồn vì em đã phải đi quá sớm khi vẫn còn là một bông hoa chưa hoàn thiện. Không hiểu sao lúc đấy, “sự im lặng lại ồn ào đến vậy”, tôi bất chợt như chỉ muốn khóc, tôi cảm giác “sự ra đi” nó không hề đẹp như lúc chú cá bảy màu ra đi được, tôi chỉ có thể nhìn em được đưa đi mất, hiểu rằng sẽ không bao giờ tôi sẽ lại được nghe em ngân nga hát những bài hát của trẻ con, sẽ không bao giờ được em đưa ra nơi chốn bí mật mà chỉ có tôi và em biết, tôi biết tôi sẽ không bao giờ gặp lại em nữa. **Bài học và cách ứng phó:** Có bao giờ bạn tự hỏi “mãi mãi” là bao lâu? Liệu có giống như những lời thề hẹn đẹp đẽ mà ta bắt gặp, hay ta phải đối diện với sự thật rằng “hoa rồi cũng sẽ tàn phai”. Thật khó để ứng phó trước **sự biến** của những bông hoa, đến quá đột ngột, bất ngờ, điều duy nhất ta có thể làm chính là chấp nhận sự thật, và thoát khỏi quá khứ, không được để “sự biến mất” đó ảnh hưởng đến chính mình, chết không đồng nghĩa là hết. Chúng ta hay truyền tai nhau câu nói :” Cái chết là một trạng thái chỉ tồn tại trong tâm trí người khác. Đó là lời giải thích cho việc vì sao nó không phải là kết thúc, không có lời tạm biệt, chỉ có những kỷ niệm đẹp mà thôi.”, trải nghiệm đó chính là

bài học đắt giá với cuộc đời, sau ngày đó, tôi hiểu rằng “ không có điều gì là mãi mãi, chỉ có tiếp tục tiến lên và gạt bỏ quá khứ mới là điều cần thiết”. Đây là một trải nghiệm mà ít nhất ai cũng phải trải qua một lần trong đời, ai cũng phải nhìn thấy những bông hoa của mình tàn phai rồi biến mất, hãy nhớ, “một bông hoa” chỉ thật sự chết khi không còn ai nhớ đến, đừng quá tiêu cực, hãy cứ là một bông hoa khoe sắc dù cho có phải trải qua chuyện gì, hãy nhớ rằng bạn cũng chỉ là duy nhất.

Top 2:

+ TRẦN ANH TÚ

D/G:20+30+25+20=95/100(BD)

Cách đặt vấn đề và xử lý vấn đề khá khéo léo, lồng ghép đc yếu tự sự và biểu cảm một cách linh hoạt. Đây là bài đầu tiên chị đọc thấy cách triển khai ý tưởng khá độc đáo, mới mẻ(rất tốt)

Tuy nhiên, phần cuối viết hơi gượng ép chút, cần tự nhiên hơn nhé, như cách viết trên thì ổn! Lưu ý chút.

D/chứng :

Vào một sáng nọ, hôm đó tôi dậy muộn, không đánh răng, rửa mặt, và tức nhiên, tôi vẫn chưa soạn sách vở. Tôi tức tốc chạy ra tìm sách để bỏ vào trong cặp. Lúc đó, tôi vội lắm, nhưng dù tìm thế nào, tôi vẫn không thể tìm thấy sách, bài tập về nhà để nộp. Và tức nhiên, tôi đã bị phạt. Khi tôi đi học về, tôi bình tĩnh tìm lại bài tập để ngày mai đưa lại cho cô. Bỗng nhiên, số sách vở mà tôi tìm thấy lại nằm ngay trên bàn. Lúc đó, tôi mới ngộ ra rằng : Mình càng nôn nóng tìm thì sẽ càng không tìm thấy thứ mà mình cần, chỉ khi “bình tâm tĩnh khí” lại thì mới nghe thấy được âm thanh từ những thứ xung quanh và từ trong tim. Bình tĩnh là trí khôn, là sự dẻo dai, linh hoạt, là “viên linh đan” cho tinh thần, là chìa khóa thành công trong cuộc sống. Một ví dụ về ông Donald Trump, trong khi những

nhà đầu tư khác hạ thấp giá bất động sản trong suốt thời kì suy thoái kinh tế thì Trump lại nâng cao giá. Khi những người khác tập trung vào xây căn hộ dành cho những người có thu nhập trung bình thì ông thiết kế những khu căn hộ trị giá hàng triệu đôla. Và khi những người khác mất lòng tin vào sự trở lại của thị trường, Trump nhìn thấy các cơ hội. Ông nói : “Nếu bạn chạy về đích, bạn phải vượt qua từng mét đất một. Tôi cố gắng không bao giờ kiêu căng, cho dù đó đôi khi có nghĩa là bỏ qua những cơ hội lớn”.

Tâm tôi lúc đó bỗng lắng lại. Tôi dần suy ngẫm : Tại sao lúc đó mình không bình tĩnh hơn ?

Tôi tự nhủ rằng , lần sau mình phải bình tĩnh hơn để xử lý vấn đề. Và từ đó, tôi cũng thay đổi thói quen sinh hoạt của mình làm sao cho khoa học, tích cực tham gia các hoạt động ngoại khoá để nhanh nhạy hơn và tập ngồi thiền để giữ tâm an tĩnh. Càng trong trường hợp khẩn cấp, bạn càng nên suy nghĩ chậm lại và kỹ càng hơn. Khi một người thông minh gặp rắc rối, anh ta sẽ giữ được sự bình tĩnh, xem nhẹ những mâu thuẫn, gạt bỏ sự giận dữ và đối phó một cách bình thản. Đây không chỉ là biểu hiện của một tính cách trưởng thành và điềm tĩnh, mà còn là một trí tuệ tuyệt vời.

+ **PHẠM THỊ BÍCH MAI**

20+30+20+25=95/100(HA)

D/C mới sáng tạo,diễn đạt khá sáng tạo,tạo được cảm xúc cho bài viết

D/G:

" Cậu bé 5 năm 'ăn cơm theo keng' đỗ Học viện Biên Phòng.", Ước mơ thành sự thật của con nuôi đồn biên phòng Quảng

Bình"...Những ngày này ắt hẳn bạn cũng đã thấy qua những bài báo như thế, những bài báo về cậu bé "con nuôi biên phòng"

Nguyễn Anh Vũ và hành trình chinh phục ước mơ của bản thân, và

tôi chính là nhân vật chính trong câu chuyện ấy. Tôi từng nghe rằng: "Dáng vẻ tự tin của một đứa trẻ được lớn lên trong một gia đình hạnh phúc là điều mà một đứa trẻ bất hạnh lớn lên trong một gia đình tan vỡ không thể bắt chước được." Quả thực đúng là như vậy. Cuộc hôn nhân của cha mẹ tôi đổ vỡ khi tôi đang ở cái tuổi "tập làm người lớn" ở cái tuổi nhìn đâu cũng thấy chênh vênh, vô định. Cuộc sống với ngoại và cố trong một căn nhà tồi tàn, và bản thân lại là lao động chính trong nhà, chưa bao giờ là dễ dàng với cậu bé 14 tuổi cả. Thiếu thốn về cả vật chất lẫn tình thương, tôi dần chìm vào hố sâu của nỗi thất vọng, chán chường. "Nếu mình nghỉ học và đi làm, liệu có giúp đỡ nhiều hơn cho gia đình không nhỉ?" Ý nghĩ ấy không ít lần nảy ra trong đầu tôi, và neo lại nơi đó thật lâu, thật lâu. Có lẽ điều đó đã trở thành sự thật, nếu không có sự xuất hiện của các chiến sĩ quân hàm xanh tỉnh Quảng Bình. Nghe tin bản thân sẽ trở thành "con nuôi biên phòng", tôi không giấu nổi sự vui sướng, xúc động trong lòng. Bao nhiêu cảm xúc cứ trào dâng, để rồi vỡ òa thành tiếng nấc nghẹn khi đáy mắt đã tràn đầy những giọt lệ. Vậy là từ đây tôi đã có cha, cha nuôi, những người cha nuôi khoác trên mình màu xanh áo lính. Vậy là tôi lại được đến trường, lại được tiếp tục con đường chinh phục ước mơ của mình. Các cha sắp xếp cho tôi phòng riêng, đặc cách giờ giấc nghiêm cho tôi học bài, ngày ngày thay phiên nhau đưa đón tôi đi học, dạy dỗ tôi nên người. Các cha chẳng bao giờ nói những lời yêu thương với tôi, có lẽ vì cha là con trai, và tôi cũng thế, nhưng trong ánh mắt và hành động của các cha, tôi luôn cảm nhận được tình yêu thầm thiết dành cho "đứa con không chung dòng máu" này. Khoảnh khắc ấy tôi đã nhận ra ước mơ thực sự của mình là gì. Tôi muốn trở thành một người chiến sĩ biên phòng. Tôi muốn tiếp nối sự nghiệp vẻ vang của các cha nuôi yêu dấu.

Chính ước mơ ấy đã trở thành nguồn động lực lớn lao giúp tôi

vững tâm học hành thật chăm chỉ, để không phụ lòng của các cha nuôi biên phòng ngày đêm chăm lo, săn sóc. Để rồi đến ngày hôm nay, khi nhận được giấy báo trúng tuyển Học viện Biên Phòng, tôi vỡ òa vui sướng trong vòng tay yêu thương của các cha nuôi. "Các cha ơi, con làm được rồi, con đã trở thành một người lính biên phòng giàu tình yêu thương như các cha vậy!" Chính nhờ sự quan tâm của Đảng và tình yêu của các cha nuôi, tôi mới có được như ngày hôm nay. Tôi sẽ nhớ mãi cái ngày hôm ấy, ngày các cha đón tôi trở về đồn biên phòng, ngày mà tôi trở thành một phần của gia đình biên phòng ấm áp tình người này.

+ **Mai Anh**

D/G: Câu chuyện rất hay, đầy ý nghĩa, bài viết quá xuất sắc.

20+30+15+30= 95/100 (HH)

Vật nặng xuân nhẹ bằng khế gọi chào tôi, nàng Xuân thướt tha đến nỗi tôi phải ngược nhìn và được bao bọc bởi một “cái ôm” nồng ấm vô hình vào đầu năm, nó như một hẹn ước cho tương lai chớm nở đời tôi. Đến những tháng cuối của xuân, tôi đang chuẩn bị cho kì thi tháng vào 10 với những âu lo nặng trĩu, giống như những tia hắt băng lạnh của chàng Đông đã thay thế **vị trí** cái ôm kia lòng tôi. “Kì thi năm nay chơi rất cao, một bước vào dân lập dù được khích lệ vẫn sẽ là chiếc cầu nối sang cuộc sống tệ hại hơn của các em, vì vậy chúng ta phải cố gắng thật nhiều.” Lời nói cô giáo văng vẳng bên tai tôi vào thời điểm ấy không phải ở những lúc động viên, mà nó xuất hiện ngay thời khắc tôi nhận những con điểm kém, những bài làm tệ và cả lời trách móc từ xung quanh. Điều ấy dường như càng khiến tâm trạng tôi hao tổn, bởi thi vào 10 đối với tôi và gia đình là bước ngoặt đầu tiên như một đứa con cả, sẽ thật thảm hại nếu trượt trong cơ hội duy nhất. Đạo bước ngoài công viên tĩnh

lặng được nâng niu ở thành phố xô bồ, tôi ngà ngà nghĩ về tương lai mình, nghĩ về chuyện cả xấu cả may, trong tôi như một định hình trống rỗng. Một ông cụ trạc 60 vậy gọi tôi, ông thật sự tò mò điều gì làm một bạn trẻ trở nên u uất như vậy. Dù chưa gặp ông lần nào nhưng có lẽ bản chất con người là vậy - luôn mong muốn được thấu hiểu, cảm dung, tôi kể những lo lắng gần đây cho ông. Hai ông cháu tôi trò chuyện với những lời nhắc lại đầy quan tâm, như thể ông đã **không còn đứng ngoài mặt khách quan nữa, ông đã bước hẳn với thế giới chủ quan của tôi (tìm cách diễn đạt khác hay hơn).** Đến lúc ra về, khi tôi vẫn còn băn khoăn với hai nguyện vọng trong mơ hồ và cất tiếng hỏi thì ông trao lại cho tôi một con hạc giấy, đề chữ “Về nhà mở ra xem” cùng câu nói :“ Mọi quyết định nằm ở cháu, chúc cháu có một lựa chọn đúng đắn, ông cháu ta có duyên sẽ gặp lại nhau sau.” Tôi không biết người đàn ông phúc hậu ấy đã gặp con hạc bằng cách nào và lấy đâu ra bút, lại càng khó khăn hơn trong việc suy đoán tại sao nó lại phù hợp với tôi như vậy, chỉ biết một câu nói trong bức thư ấy đã vớt vát cả lòng tôi với một mớ hỗn độn. Tôi định hình lại việc học tập của mình với những to - do - list (danh sách việc cần làm) hàng ngày, tham gia các nhóm trao đổi học tập và luôn trong phương châm “Không hiểu hỏi ngay, tuyệt đối không giấu dốt.” Tôi không còn sợ nhìn vào những con số ghi mạnh đỏ chót trên trang giấy mỏng manh kia nữa, tôi chăm chú ghi lại lỗi sai và sửa trong các bài sau này, bởi tôi biết không có điểm một, hai, ba,.. sẽ không có điểm mười tròn trĩnh. Cùng với sự động viên của bạn bè và thầy cô cũng như gia đình, ánh sáng hy vọng dẫn vào cổng trường công lập trong tôi dần hé lộ với những hướng suy nghĩ tích cực hơn, những tin tưởng bản thân “ Nothing is impossible.” (Không gì là không thể.) Ngày thi tới, trên chiếc xe máy bỏ chõ cùng túi clear trắng mang đầy chiếc bút xanh lá may mắn, lòng tôi háo hức cũng có đôi phần lo lắng lẫn

chiếm. Tiếng trống vang, đồng hồ dứt và đóng nắp bút, tôi hoàn thành bài thi một cách khá suôn sẻ, không có quá nhiều giọt nước mắt nhưng cũng chưa đạt đến “trình độ” tự tin cười tươi. Rồi sau đó là chuỗi ngày “thoải mái nhưng không thoải mái”, hồi hộp những lần soát kết quả với bạn, rôm rớm với cả những câu làm đúng và sai,.. Bốn giờ ngày 15.6 - nghe có vẻ thật trọng đại - thời khắc điểm thi của tôi xuất hiện, sự xuất hiện này thực tình quyết định tương lai phía trước của tôi rất nhiều. Tôi nhận số điểm 27,3 trước sự oà khóc vì vui mừng của cả nhà, tôi nghĩ đây sẽ là một khoảnh khắc hạnh phúc nhất, hạnh phúc không đơn giản vì tôi đã buông xong tất cả mớ kiến thức khó nhằn, nó còn vì mục tiêu ban đầu tôi đã tin tưởng, và vì ông cụ ấy.. Cùng trải nghiệm lần đầu tự đương đầu mà không có nhiều sự chỉ bảo của những lớp anh chị đi trước, đây là một chuyến hành trình cho tôi sự chủ động và nghiền ngẫm ra rất nhiều. Quý giá nhất trong số ấy của tôi là việc tự biết vực dậy, có nản chí nhưng không từ bỏ, biết tỉ lệ thấp nhưng không bỏ qua cơ hội một lần đạt tới giới hạn chính mình. Quả thật, một trải nghiệm cá nhân sẽ luôn là mốc son, là hành trang tự hào tôi mang theo trên chặng đường vươn tới mục tiêu, lại luôn là câu chuyện tôi sẽ nhớ về để vực dậy chính mình trước mỗi thử thách khó nhằn. Hình chú hạc với hai đôi cánh mở lớn - như một vòng tay ông sẵn sàng ôm tôi với lòng yêu thương thiện lành, mở ra là một dòng chữ mực xanh yêu dấu : “ Cuộc đời không bao giờ níu giữ con người lại với khó khăn, chỉ là cho con người thời gian trải nghiệm và thấm sâu nó - luôn tiến về phía trước nhé cháu gái.” Hiện giờ tôi chưa gặp lại ông, nhưng tôi tin và khẳng định một điều rằng sự biết ơn của trái tim tôi, từ tường tận lòng tôi là không bao giờ cạn dành cho ông.

+ Bích Ngọc

D/G: $20+30+15+27=92/100$ (BD)

Bài viết sâu sắc, biết đặt tình cảm vào bài văn. Có cách liên kết giữa người và vật khéo léo, tự nhiên và đầy tính thuyết phục.(+30đ).

Ngày bé, khi được nghe kể về một loài cây cứng cỏi và vô cùng mạnh mẽ, người ta thường liên tưởng đến một loài cây vô cùng to lớn. Loài cây ấy được đặt cho cái tên y như đặc điểm của nó - "người khổng lồ Sa Mạc". Tôi đã tò mò lắm, tò mò tại sao nó lại được gọi như thế, tò mò nó trông như thế, hình dạng ra sao. Rồi năm tôi lên tám, gia đình tôi đã mua về một chậu xương rồng, đó là món quà cho sự chăm chỉ học tập của tôi, và niềm hiếu kỳ bao lâu nay của tôi đã được giải đáp sau một thời gian dài. Giờ thì tôi đã biết được dáng vẻ của loài cây ấy. Đúng là danh xứng với thực, thân nó mọc ra những chiếc gai thể hiện sự mạnh mẽ, uy lực mà nó vốn có, khiến người khác khi nhìn vào đều phải khiếp sợ. Tôi vô cùng thích thú. Tôi từng nghe bảo rằng, xương rồng rất kiên cường, nó có thể một mình chống chọi giữa cái hạn, cái khô khan và nóng bức tới tột độ của Sa Mạc, vì vậy, tôi không bao giờ tưới nước cho nó. Nhưng khi tôi nói với chị của mình về điều đó, chị tôi lại nói rằng "Xương rồng sống nơi Sa Mạc khô cằn có thể trụ được mà phát triển không có nghĩa là nó chẳng cần nước". Tôi không hiểu tại sao chị lại nói vậy nên cứ hỏi mãi, hỏi mãi trong suốt gần 1 tuần. Hôm ấy là một ngày trời mưa, mưa rơi tí tách và tôi thấy đọng lại trên khóe mắt chị tôi là một giọt mưa, một giọt nước mưa trong hơn nhưng lại cũng nặng hơn bởi bớt đi phần đục vẩn, lại thêm chút nặng nề của tâm trạng, ấy là giọt nước mắt. Trông thấy thế, tôi liền chạy tới vỗ về chị, bởi chị tôi từ trước tới giờ luôn là người rất rắn rỏi, chị kiên cường và chưa từng rơi lệ vì điều gì. Giờ thì tôi mới hiểu tại sao chị lại nói thế, xương rồng tuy cứng cáp và bền bỉ, nhưng suy cho cùng thì nó vẫn cần nước để xoa dịu những

đau đớn phải chịu nơi Sa Mạc, nó vẫn cần được an ủi sau những tháng ngày đã chịu đựng, cố gắng kiên trì. Bởi vậy, trong cuộc sống, không ai có thể mạnh mẽ, bền bỉ tuyệt đối, ai cũng cần được động viên và vỗ về.

+ **Minh Thư**

D/G: 20+25+20+25= 90/100 (HH)

Bài viết hay, chất văn tốt.

Hoa nở nơi vách núi cao, sương treo đầu cánh lung lay trong ngọn gió đầu ngày. Hoa kia, vi diệu và thần kì, không biết từ nơi chốn nào, đâm rễ sâu trên lớp đất sỏi đá rồi chào ánh bình minh một ngày đầu hạ bằng sắc đỏ rực rỡ. Chẳng ai hay hoa ấy đến từ đâu nhưng từng nghe ngọn gió Đông vô tình tiết lộ, mảnh đất ấy, không biết vì lý do gì, sau những năm trăm hoa khoe sắc, mấy năm gần đây lại chưa từng thấy bóng dáng một nhánh cây, ngọn cỏ nào. Ấy vậy mà, khi tưởng như mãi mãi chẳng thế nào có cơ hội chứng kiến một điều kì diệu xảy ra nơi ấy, bất chợt một ngày, bông hoa nhỏ nhắn với sắc đỏ kiên cường bỗng bùng lên tô điểm cho bức tranh đơn màu một sức sống mới. Đất kia tự bao giờ đã quên mất bản thân mình là ai, tồn tại nơi hoang vu hẻo lánh này để làm gì, tự hỏi thân xác cần cỗi này liệu còn gì để mà cống hiến. Đã lâu lắm rồi, tựa như câu chuyện kể từ thuở xa xưa, đất nhớ về ngày ngàn hạt giống ẩn mình sâu trong nó, nhờ nó nuôi dưỡng, bảo bọc mà lớn lên. Khi ấy, hoa, cỏ nhiều không đếm xuể và nó, như người làm vườn cặm cuội và chăm chỉ, ngày đêm truyền chất dinh dưỡng mong chờ những hạt giống ấy nảy mầm, ra hoa, khoe sắc. Đợi đến ngày những sắc hồng, vàng, đỏ, xanh, tím chen chúc nhau phủ kín nơi vách núi cao, nằm gió ăn sương, đung đưa từ ánh bình minh cho đến hạt nắng cuối cùng của buổi chiều tà, đất sẽ ngắm nhìn chúng và lặng lẽ thỏa mãn với những thành quả của chính mình.

Những ngày phong quang ấy như hoàng hôn góc cuối chân trời, sáng một lát đủ để tưởng niệm rồi vội vã rời đi để lại sự náo nê và vô vọng không dứt. Rồi chẳng ai hay tự bao giờ, đất đã thôi nhớ về những ngày xưa cũ ấy và dần đánh mất chính mình, luẩn quẩn trong vòng xoáy chán chường, "mất kết nối", ngay lúc đất sắp quên đi hết thảy, buông bỏ bản ngã, hoa bỗng hé nở và dường như khi ấy, đất lại nghe thấy tiếng nói cố gắng ngày đêm truyền dinh dưỡng, cảm xúc thỏa mãn, tự hào ngày nhàn nhã ngắm hoa nở bên ánh bình minh. Hoa đến như một điều kì diệu, và sắc đỏ kia chính là vị cứu tinh kéo đất dậy sau ngày tháng lạc trôi vô định nơi hồ nước sâu. Có ngọn gió xa lạ mới đến hỏi rằng: "Hình như đất kia không gục ngã đến vậy? Cũng đâu đến mức như người chơi voi sắp chết đuối được kéo lên?".

"Anh bạn kia cũng thật tinh mắt" Gió Đông nhỏ giọng giải thích: "Đất kia đâu ngu ngơ đến vậy. Sau những ngày vô định ban đầu, nó đã quay đầu chạy đi bao nơi, nhờ vả bao người tìm hạt giống mới phù hợp mà chăm sóc, nuôi dưỡng. Đâu ai cứu được kẻ không có hi vọng sống, cũng chẳng ai vực dậy nỗi người sụp đổ tinh thần, không còn ý định tiếp tục tồn tại. Chỉ có thể là kẻ ấy tự cứu lấy mình!". Dừng lại một lát rồi gió nói tiếp: "Đất kia khi ấy quả thật đã suy sụp một đoạn thời gian, nó tìm bao hạt giống tốt đem về chăm sóc, ấy vậy mà, chỉ qua một mùa hạ, hạt giống tốt ngày nào đã lặng lẽ rời đi. Bao lần thử, bao lần suy nhưng chẳng hề nản chí mà tiếp tục kiên trì, quả ngọt ấy đã tới. Chỉ có thể nói, trời cao không cô phụ tấm lòng, khổ tận cam lai, người xứng đáng được đền đáp, phong quang vô hạn còn ở phía sau..."

+ TRÀ MY

D/G:20+30+15+17=92/100(BD)

Bài viết tốt, văn phong đậm đà, chuyển ý khá mượt. Cơ bản là

hoàn thiện bài viết tốt, có tình cảm sâu trong cách diễn đạt.

Là người con gái sinh ra ở nơi quê nhà Đất Đỏ, khoảnh khắc đứng trước cái chết cận kề, tôi nghe lòng bình thản như mặt hồ không gợn sóng. Trên tay tôi là bông hoa trắng, nhẹ nhàng và thanh thoát nhưng kiên cường mạnh mẽ ví như thân xác nhỏ bé này trước đoạn đầu dài ngập trong cơn bão lửa đạn chuẩn bị kéo tới. Họ muốn che đi đôi mắt tôi, nhưng tôi chọn đối diện với tất cả, như cách tôi từng đối diện với kẻ thù - không lùi bước. Tiếng súng vang lên, như cơn gió thoảng qua, không làm lay động niềm tin vững chắc trong tôi về ngày mai độc lập. Máu tôi đổ xuống, không phải là kết thúc, mà nó tựa như dòng nước mát lành tưới cho những mầm non tự do khác mọc lên mạnh mẽ hơn. Dầu ra sao, tôi sẽ luôn sống mãi trong lòng ấm áp đất mẹ, bản thân người con gái này nguyện biến thành một hạt cát nhỏ bé mà góp phần vào mảnh đất độc lập vĩ đại của mai sau. Phải, đứng trước ranh giới sinh tử mong manh tôi chọn kiêu hãnh ngẩng đầu ngắm nhìn tổ quốc thân yêu. Không sợ cái chết cận kề của bản thân, tôi chỉ tiếc đôi mắt này không đợi được đến ngày thấy nước nhà rực rỡ cờ hoa độc lập. Cũng vì lý do đó, tôi khao khát ngắm nghía bóng hình thân thương của non sông tổ quốc: "Không cần bịt mắt tôi. Hãy để cho đôi mắt tôi được nhìn đất nước thân yêu đến giây phút cuối cùng và tôi có đủ can đảm để nhìn thẳng vào họng súng của các người!" lời tôi vang vọng. Trời hôm ấy trong vắt, nắng vàng lấp lánh phủ lên con đường tôi đi, như chính con đường tôi đã chọn – con đường đấu tranh cho quê hương. Tôi nhận ra rằng, mình đã thật cam đảm mà mạnh mẽ đối diện với bọn giặc tàn bạo. Để chúng chứng kiến con người Việt Nam nhỏ bé mà kiên cường đến nhường nào. Khi ấy tôi đã hoàn thành sứ mệnh của mình, cống hiến tất cả vì bầu trời tự do yên bình cho mai sau.

->> Sự mạnh mẽ kiên cường, lối sống cống hiến, lòng dũng cảm hi

sinh..

+ THẢO

D/G:20+30+17+25=92/100(BD)

Bài viết tốt, có sự trải nghiệm của bản thân khi viết văn. Cần phát huy em nhé! Sự liên hệ mở rộng sáng tạo chị cho tôi đa (+30đ), chúc em thành công, chăm chỉ đọc sách và luyện viết nhiều hơn nhé!

*Hồi ấy, khi còn là cô bé lớp 2, trong một bài tập làm văn, tôi đã vô tình viết một câu thật ngây ngô: “Bạn Linh có khuôn mặt bình thường.” Câu văn ấy như một chiếc lá vàng rơi giữa mùa xuân rực rỡ, khiến cả lớp bật cười và cô giáo chẳng ngần ngại chỉ trích trước mọi người. Tôi cảm thấy mình như một con chim nhỏ vừa rời tổ, chưa kịp học bay đã vấp ngã trước sự phán xét của cuộc đời.

Nhưng, có lẽ đó chính là khoảnh khắc thay đổi. Như trong "Hoàng tử bé" của Antoine de Saint-Exupéry, vẻ đẹp thật sự không nằm ở những gì ta thấy bằng mắt, mà ở cách cảm nhận bằng trái tim. Câu văn ngây ngô tôi từng viết về ngoại hình bạn học đã khiến tôi nhận ra rằng, phán xét vội vã không chỉ làm tổn thương người khác mà còn làm hẹp lại cái nhìn về vẻ đẹp thực sự của thế giới. Bên cạnh đó, từ lỗi lầm này, tôi bắt đầu dần bước vào thế giới của những trang sách, báo, chăm chỉ học hỏi từng chút, tựa như dòng nước chảy đều đặn mài mòn đá cứng. Qua thời gian, những nỗ lực không ngừng ấy đã mang lại trái ngọt. Cô giáo đứng trước lớp, lần này không còn là lời chê bai, mà là lời khen ngợi dành cho bài viết tiếp theo của tôi.

*=>Phân tích dẫn chứng:

Câu chuyện về thời thơ ấu của tôi, từ việc bị chê bai trong văn cho đến những bước tiến xa sau này, thật sự thể hiện rõ giá trị của kiên trì và nỗ lực. Trong quá trình viết, tôi đã trải qua nhiều lần thất bại

và bị cô giáo nhận xét trước cả lớp, khiến tôi cảm thấy rất xấu hổ khi cả lớp cùng cười ồ lên với những câu văn ngớ ngẩn của mình. Khi ấy, tôi đã vô tình bodyshaming bạn học bằng câu nói về khuôn mặt "bình thường" của bạn Linh, mà không nhận ra sự tổn thương mà ngôn từ có thể gây ra. Giống như trong "Hoàng tử bé" của Antoine de Saint-Exupéry, vẻ đẹp thực sự không nằm ở những gì ta thấy bằng mắt, mà ở cách cảm nhận bằng trái tim. Sự phán xét vội vã của tôi đã làm hẹp đi cái nhìn về vẻ đẹp của người khác và khiến tôi nhận ra cần phải cẩn trọng hơn trong từng lời nói.. Nhưng ai mà không từng khởi đầu với những điều vụng về chứ? Tinh thần kiên trì ấy không chỉ là bài học của riêng tôi, mà còn là điều mà những vĩ nhân như Bác Hồ và Nguyễn Du đã trải qua. Bác Hồ, với niềm say mê học hỏi không ngừng nghỉ, đã vượt qua muôn vàn khó khăn trong hành trình tìm đường cứu nước. Cũng như cây non phải đâm rễ sâu xuống đất để có thể đứng vững trước những cơn bão của cuộc đời, Bác Hồ đã xây dựng nền tảng vững chắc cho sự nghiệp của mình. Trong khi đó, Nguyễn Du, với tâm hồn nhạy cảm và quyết tâm, đã phải nếm trải những nỗi đau lớn lao để viết nên "Truyện Kiều" vĩ đại. Cả hai đều như những ngọn núi cao, đứng sừng sững giữa giông bão nhờ vào sự kiên trì học hỏi và không bao giờ bỏ cuộc. Hành trình trưởng thành, suy cho cùng, không phải là một con đường bằng phẳng. Nó giống như việc xây dựng một lâu đài từ những viên gạch nhỏ bé nhưng vững chắc. Những cố gắng không ngừng của tôi, từ chỗ bị chê bai, đã dần dần đến sự công nhận từ cô giáo. Điều này giống như việc một hạt giống nhỏ được tưới nước mỗi ngày, cuối cùng cũng nở rộ thành bông hoa xinh đẹp. Chính những cú ngã ấy đã giúp tôi nhận ra giá trị của nỗ lực và kiên trì, đồng thời cũng nhắc nhở tôi phải luôn thận trọng trong lời nói để tránh gây tổn thương không đáng có cho người khác. Tuy nhiên, tôi cũng hiểu rằng mình cần phải cố gắng nhiều hơn

nữa. Những bài học từ những khó khăn trước đây chỉ là bước khởi đầu; con đường phía trước còn dài và đầy thử thách. Liệu có thành công nào không cần vượt qua thử thách và nỗ lực không ngừng? Có lẽ không có thành công nào đạt được mà không phải trải qua những cố gắng liên tục và bền bỉ. Qua những trải nghiệm của mình, tôi nhận ra rằng, sự trưởng thành không bao giờ là con đường dễ dàng. Giống như những hạt mầm cần thời gian để vươn lên từ mặt đất, mỗi cá nhân cũng cần trải qua nhiều lần vấp ngã và học hỏi để hoàn thiện bản thân. Sự kiên trì và nỗ lực, dù nhỏ bé đến đâu, đều là những viên gạch quan trọng xây dựng nên nền móng vững chắc cho tương lai. Từ đó, tôi hiểu rằng, hành trình tự học và phát triển bản thân không chỉ là con đường dẫn đến tri thức mà còn là con đường tôi luyện ý chí và tâm hồn, để mình trở thành phiên bản tốt hơn mỗi ngày.

=>> Dẫn chứng trên có thể áp dụng vào dạng bài nlxh: Giá trị của việc kiên trì, nỗ lực, không ngại thất bại trong học tập và vai trò của ngôn từ trong việc tôn trọng và đồng cảm với người khác.

+ THỊ PHƯỢNG

20+30+15+23=88/100(BD)

Bài viết linh hoạt, có tình cảm khi viết đặt ra nhận thức cho b, thân về c. đời

Cuộc sống là một chiếc túi khổng lồ chứa đựng những câu chuyện, những khoảnh khắc mà ta đã trải qua, ở đó có niềm vui, nỗi buồn và cả những thất vọng, đau khổ. Tôi luôn tự nhốt mình trong chiếc “mai rùa” bé nhỏ bởi tôi sợ nếu tôi vượt ra khỏi vùng an toàn đó những thử thách của cuộc sống sẽ ập đến và tôi không đủ khả năng để vượt qua. Nhưng kìm ức về ngày tôi nhận tin mình không thể tiếp tục được thi học sinh giỏi môn Văn tôi dường như gục ngã, tôi như mất đi cả bầu trời và ngày hôm đó trong lòng tôi

nhưng có cả ngàn trận cuồng phong xảy ra. Phải mất rất lâu sau tôi mới có thể bình tĩnh và chấp nhận rằng cánh cửa ấy đã thật sự khép lại, tôi phải tiếp tục hành trình “mở cửa” để đi đến những chân trời mới. Tôi đã đi gom nhặt những vật liệu của cuộc sống để xây dựng nên những nấc thang vững chắc giúp tôi có thể chạm đến những chân trời mới. Việc đầu tiên tôi làm là thay đổi tư duy, tôi luôn tự ti và cho rằng mình không giỏi bằng người khác nhưng giờ đây tôi đã tự tin hơn về bản thân, tự tin vì mình là phiên bản duy nhất trên thế giới, tự tin những điểm mạnh mà mình có được. Tôi hy vọng rằng với sự nỗ lực này trong tương lai tôi sẽ chạm đến được những ước mơ, hoài bão của cuộc đời và đó chính là liều thuốc tốt nhất giúp chữa lành những vết thương từ sâu trong đáy lòng mình. Ba tháng vừa qua đối với tôi là khoảng thời gian tuyệt nhất khi tôi đã nhận ra và thay đổi rất nhiều. Tôi biết rằng mai sau khi bước vào đời tôi còn phải gặp những chuyện kinh khủng hơn như thế và bình tĩnh vượt qua là cách duy nhất và hiệu quả nhất. Nhưng sự việc vừa qua luôn là một chấp niệm của đời tôi bởi đó chính là “bài học đường đời đầu tiên”.

Top 3:

+ Nguyễn Hoàng Bảo Ngọc

20+25+15+20=80/100(HA)

D/c mới, lạ bạn rất sáng tạo khi nhập vai vào ng quản lí, diễn đạt cũng khá ổn nhưng cố gắng tập trung vào phân giải pháp hơn nữa nhé

D/G:

Đóng vai: người quản lý của Robert De Vincenzo: 1 vận động viên đánh gôn nổi tiếng người Argentina

Câu chuyện:

Cách đây không lâu, tôi nghe nói rằng Robert De Vincenzo đã trao

tặng số tiền thưởng sau một trận đấu giải của mình cho một người phụ nữ trẻ sau khi nghe cô ta kể về hoàn cảnh khó khăn của bản thân khi phải trang trải cho đứa con bị bệnh nặng đang ở trong viện. Thế nhưng, có lẽ cậu ta không ngờ rằng cô ta chỉ là một tay lừa đảo chuyên nghiệp, thực chất cô ta không hề có đứa con trai nào. Sau khi biết được tin này, tôi đã kể cho anh ta nghe. Thật ngạc nhiên vì anh ta cho đó là tin tốt lành vì đã không có đứa trẻ nào sắp chết cả!

Nếu như bạn ở trong hoàn cảnh của anh ta, các bạn sẽ ứng xử như thế nào? Ất hẳn có người sẽ buồn tiếc vì lãng phí số tiền, người thì tức giận vì đã bị lừa, đúng không? Tôi cũng thế, không chỉ tiếc vì số tiền bị lừa quá lớn, tôi hãy còn tức giận vì đã dễ dàng bị một người phụ nữ dắt mũi như vậy. Cho đến khi tôi nghe được câu nói của anh ta, tôi dường như đã ngộ ra một điều gì đó. Vận động viên trẻ tuổi ấy đã cho tôi một bài học đắt giá về cách nhìn nhận trong cuộc sống đó là tinh thần lạc quan. Tôi đã từng nghe ai đó nói như thế này: “Những gì bạn nhìn thấy không hẳn người khác cũng nhìn thấy; lạc quan hay tiêu cực chỉ khác nhau qua góc nhìn của bạn mà thôi”. Đành rằng cùng một vấn đề, một câu chuyện mỗi người sẽ có cho mình những cách nhìn nhận và ứng xử khác nhau, thế nhưng thứ ở đây mà tôi muốn hướng đến đó là cách nhìn nhận tích cực, lạc quan trong cuộc sống. Chẳng hạn như thay vì cảm thấy tiếc nuối và có phần tự trách bản thân vì đã sơ ý làm rơi tiền, tại sao bạn lại không nghĩ rằng biết đâu số tiền ấy đã giúp đỡ được hoàn cảnh của ai đó thì sao, hay tại sao bạn lại không nghĩ rằng mình vẫn còn sức khỏe và nhiều thời gian, mình dư sức kiếm gấp 10 số tiền đó? Chúng ta vẫn thường hay tiêu cực hoá và làm phức tạp mọi chuyện để rồi tự làm nặng trĩu lòng mình bởi những lối suy nghĩ như vậy. Khi bản thân học cách suy nghĩ tích cực và lạc quan hơn, chúng ta sẽ sống một cuộc đời hạnh phúc, ý nghĩa với nhiều

gam màu tươi sáng. Lạc quan cũng là một thứ giúp bạn dễ dàng đơn giản hoá các vấn đề, khiến cho chúng dễ giải quyết hơn, từ đó vượt qua các khó khăn, thử thách và chạm tay vào thành công trong cuộc sống. Có lẽ mà vì thế, với lối sống tràn đầy niềm vui ấy mà Robert De Vincenzo- anh ta luôn thành công và đạt giải cao trong các cuộc thi. Và anh ta, đã để lại cho tôi cũng như mọi người một bài học sâu sắc về góc nhìn tích cực, tinh thần lạc quan trong cuộc sống.

+ PHƯƠNG VY

D/G:20+25+18+23=86/100(BD)

Sự nhập thân vào nhân vật trong bộ phim khá tốt, lời văn khá mượt, tốt. Cố gắng phát huy!

*Dẫn chứng:Hãy chia sẻ một câu chuyện thật trên chặng đường đời của bạn mà bạn tâm đắc nhất, nêu cách ứng phó với nó ra sao và bài học sâu sắc nhất của chuyện mà bạn rút ra cho bản thân là gì?
⇒ Phân tích dẫn chứng:Trong cuộc sống của mỗi người đều phải trải qua một câu chuyện hay một sự kiện quan trọng gì đó mà khiến họ khắc sâu trong tâm trí đến mức khó có thể quên đi.Tôi cũng vậy tôi từng là một người trong câu chuyện ấy và chính câu chuyện tôi trải qua đã làm tôi thay đổi suy nghĩ và cách sống trước giờ của bản thân.Bạn có từng nghĩ một người luôn vô tâm chẳng để ý đến người khác hay sự việc bên ngoài lại bỗng quan tâm và giúp đỡ một ai đó?Điều đó thật khó tin đúng không? Đến chính tôi còn không thể ngờ bản thân sẽ có thể thay đổi điều ấy chỉ nhờ cái chạm tay định mệnh.Nó khiến tôi nhớ mãi và khắc ghi.Hãy nghe tôi kể câu chuyện sau đây.Như bao ngày tôi luôn là người đúng giờ và không dậy trễ,tôi ung dung bước ra khỏi nhà khuôn mặt vẫn luôn vô cảm.Đến nơi tại sảnh như bao ngày các đồng nghiệp của tôi lại si sầm to nhỏ với nhau về tôi.Một con người chẳng có cảm

giác gì và chỉ thể hiện sự vô cảm trên khuôn mặt. Mọi thứ không có gì quá khác lạ. Tôi bước vào phòng làm việc và bắt mắt ngày làm việc mệt mỏi. Thời gian trôi qua rất nhanh không đợi một ai cả. Đã đến giờ ăn trưa mọi người đến phòng ăn và tôi cũng vậy. Các đồng nghiệp thì ngồi ăn nói chuyện vui vẻ với nhau còn tôi vẫn khuôn mặt vô cảm và ngồi ăn một ăn. Cho đến hết giờ nghỉ trưa và lại tiếp tục công việc nhàm chán. Giờ ra về tôi vẫn ung dung bước ra khỏi sảnh công ty mà không quan tâm đến người khác. Đang đi trên đường tôi thấy có một đứa bé đang khóc vì quả bóng của cậu bé đã bay lên cây. Tôi lướt qua và không quan tâm đến cậu bé ấy. Đến ngã ba tôi dừng lại để chờ đèn xanh thì chợt có bà cậu xuất hiện và vịn vào tay tôi để qua đường. Lúc ấy tôi như một con người khác vậy. Không biết đó có phải là bà tiên hay bụt xuống để thay đổi tôi. Từ ngày hôm đó tôi đã có cảm xúc trên mặt và vui vẻ mà sống. Khi gặp lại cậu bé đó tôi đã ra tay giúp đỡ cậu ấy. Trên đường gặp một người giống tôi trước kia tôi chỉ mỉm cười và đi lên phía trước chạm vào bàn tay người ấy.

Câu chuyện của tôi đã kết thúc và qua câu chuyện ấy bạn có thể thấy đó tôi từ một người vô cảm trở thành một người vui vẻ chỉ nhờ cái chạm tay của bà cụ. Đôi khi chúng ta luôn thờ ơ với mọi thứ nhưng chưa chắc mọi thứ đã bỏ quên chúng ta. Nên bài học rút ra từ câu chuyện là hãy thay đổi cách nhìn về cuộc sống và hãy thử sống giống như người khác một lần đừng thờ ơ với mọi thứ mà hãy mở lòng đón nhận tất cả.

⇒ Dẫn chứng về: Cuộc sống, con người

1. PHƯƠNG THẢO

D/G: $20+20+15+23=78/100$ (BD)

Nhận thức bài học rút ra khá tốt. Bài viết có sự liên hệ, mở rộng, chắc chắn.

Một trong những trải nghiệm quan trọng nhất trên hành trình học tập của tôi là lần tham gia kỳ thi thử đội tuyển học sinh giỏi môn tiếng Anh. Đây là môn học tôi yêu thích, và tôi đã dành rất nhiều thời gian để ôn luyện với hy vọng có thể đạt được kết quả cao. Tôi đã đặt nhiều kỳ vọng vào bản thân, tin rằng mình sẽ làm tốt, nhưng khi nhận được kết quả thi, tôi chỉ đạt 10/20 điểm. Kết quả này khiến tôi cảm thấy vô cùng thất vọng và hụt hẫng. Tôi bắt đầu tự đặt câu hỏi liệu những cố gắng của mình có thực sự xứng đáng không, và liệu tôi có đủ khả năng để đạt được mục tiêu của mình hay không. => cách đặt câu hỏi tốt, nhưng nhớ phải có dấu”?”

Những suy nghĩ tiêu cực tràn ngập tâm trí, làm tôi cảm thấy chán nản và mất phương hướng.

Thế nhưng, thay vì để thất bại này đè nặng, tôi quyết định tìm cách thay đổi cách nhìn nhận của bản thân. Tôi nhận ra rằng những người thành công nhất trên thế giới cũng từng trải qua thất bại. Ví dụ, Jack Ma, người sáng lập Alibaba, từng bị từ chối hàng chục lần khi đi xin việc, thậm chí bị từ chối cả ở KFC, nhưng ông không bỏ cuộc. Ông đã từng nói rằng: “Thất bại là cơ hội tuyệt vời để bắt đầu lại với nhiều kinh nghiệm hơn.” Điều này khiến tôi nhận ra rằng thất bại không phải là điều tồi tệ, mà nó là một phần của quá trình dẫn đến thành công. Học hỏi từ câu chuyện của những người nổi tiếng như Jack Ma và Steve Jobs – người bị sa thải khỏi chính công ty mà ông đã sáng lập nhưng sau đó trở lại và biến Apple thành đế chế công nghệ – tôi hiểu rằng không có con đường nào dẫn đến thành công mà không phải trải qua những thất bại. Tôi bắt đầu thay đổi cách tiếp cận vấn đề của mình. Thay vì đắm chìm trong sự thất vọng, tôi nhìn nhận lại điểm yếu của mình trong kỳ thi và tìm cách khắc phục. Tôi tập trung vào việc cải thiện kỹ năng nghe, nói và làm nhiều bài tập luyện hơn để nâng cao khả năng của

mình. Ngoài ra, tôi còn học hỏi thêm từ những bài học thất bại của các nhân vật nổi tiếng khác, như Michael Jordan, người từng bị loại khỏi đội bóng rổ trung học, nhưng sau đó trở thành một trong những vận động viên vĩ đại nhất mọi thời đại. Ông nói rằng: “Tôi đã thất bại hết lần này đến lần khác trong đời. Và đó là lý do tại sao tôi thành công.” Từ những câu chuyện đó, tôi rút ra rằng mỗi lần thất bại là một cơ hội để học hỏi và trưởng thành.

Qua trải nghiệm này và những câu chuyện của các nhân vật nổi tiếng, tôi rút ra một bài học quý giá: thất bại không phải là điều gì đáng sợ, mà nó là một phần tất yếu của hành trình đến thành công. Không có ai đạt được thành công mà chưa từng vấp ngã. Điều quan trọng là sau mỗi lần thất bại, chúng ta có đủ dũng cảm để đứng dậy và tiếp tục cố gắng. Thất bại cho ta cơ hội để nhìn nhận lại bản thân, sửa chữa những sai lầm và hoàn thiện mình hơn. Nếu chúng ta kiên trì và không bỏ cuộc, mỗi lần vấp ngã chỉ là bước đệm để tiến gần hơn tới mục tiêu. Câu nói của Nelson Mandela: “Tôi không bao giờ thua, hoặc là tôi chiến thắng, hoặc là tôi học được điều gì đó” đã truyền cảm hứng cho tôi rất nhiều trong quá trình vượt qua thất bại. Nhờ vậy, tôi đã có cái nhìn tích cực hơn về mọi vấn đề và không ngừng phấn đấu để trở thành phiên bản tốt nhất của chính mình.

+ Bảo Nguyên

D/G: 20+25+15+22=82/100 (BD). Bài viết tốt, tóm gọn được nd cần viết, biết đặt tình cảm vào trong bài. Ngôn từ sử dụng chắc, cần phát huy nha!

"Sự ngạo mạn giết chết đi ý chí kiên cường của bản thân".

Trong cuộc sống, ai trong chúng ta đều có "cái ngã" riêng biệt. Nó

luôn có nhu cầu, được vuốt ve, tung hô. Khi bạn được mọi người xung quanh khen ngợi rằng: "Bạn thật giỏi, bạn thật thông minh,..." ; lúc đó chính ta sẽ trở nên sung sướng nhưng thực ra đó là chuyện nhất thời. Điều đó chỉ đơn giản: cái ngã ấy của chúng ta đang được vuốt ve. Khi được tâng bốc một điều gì đó về bản thân, ta đừng vội mà vui mừng rồi ngạo mạn tự đắc, tỏ ra hơn người vì làm như vậy chính là sự tự sát trong đời sống. Chẳng hạn như tôi - một cô học sinh khá ưu tú trong bộ môn toán học. Tôi có năng khiếu học toán từ bé, vậy nên lúc nào bộ môn này tôi đều đạt kết quả tốt. Lớp 9, trường tôi mở chiêu sinh đội tuyển, tôi nhanh nhẩu mà đăng ký không chút do dự. May mắn thay, tôi đã trót lọt vào được đội tuyển học sinh giỏi môn toán của trường. Tôi là người có điểm số cao nhất nên trường tôi ai nấy đều ngưỡng mộ. Tôi vui lắm, nhưng điều đó đương nhiên không thể tránh khỏi được sự trỗi dậy của tính tự cao tự đắc. Thời gian sau đó, bởi trong tâm thái của "kẻ chiến thắng", tôi lúc nào cũng cảm thấy bản thân mình đã đủ tài giỏi, dần dần chệnh mảng hơn trong việc học tập và rèn luyện. Nhưng, tôi nào có nhận ra được điều đó, dường như khi đứng trên vinh quang, tôi chưa đủ ý thức kỷ luật bản thân nên cứ mù quáng vào hiện thực tức thời ấy. Rồi đâu cũng vào đấy "sự thành công luôn đến với những người không ngừng nỗ lực". Tôi trong khoảng thời gian đó không hề cố gắng, ngày ngày chỉ biết mộng mơ đến những điều viễn vông, điều đó làm tôi thất bại và không thể thực hiện ước mơ chinh phục bộ môn toán của mình. Tôi biết rằng cuộc đời còn lắm chông gai, chuyện đó có thể chỉ là một trong vô số chuyện khó khăn sau này mà tôi gặp phải. Song, đó là một khoảng thời gian mà tôi phải khắc tạc vào tâm trí để sau này không được ngủ quên trên chiến thắng nữa.

Sau lần thất bại đó, tôi cũng buồn lắm chứ - vừa buồn, vừa giận vì bản thân đã quá buông thả trong việc nhìn đời. Nhưng sau này khi

bình tâm tĩnh trí, tôi luôn cố gắng sửa sai bằng việc ý thức một chân lí " Sông sâu tĩnh lặng, lúa chín cúi đầu"; "núi cao còn có núi cao hơn". Hãy luôn tự ý thức được vai trò và trách nhiệm của bản thân để không ngừng cố gắng. Nếu thất bại- không sao cả vì đó là quy luật của cuộc sống. Song, nếu ta may mắn thành công thì hãy coi đó là động lực để tiếp bước. Thành công luôn đem lại hạnh phúc cho ta, song đừng để sự hạnh phúc đó đeo mang dai dẳng rồi biến thành thái độ tự cao, đắc chí lâu dài.

=> Vấn đề nghị luận: Đừng ngủ quên trên chiến thắng.